



РОДОВО ИМЕННИЕ

ГОДИНА II, БРОЙ 29 (38)
17.VII.-23.VII.2006

ДА НАПРАВИМ БЪЛГАРИЯ РАЙСКА ГРАДИНА

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК • ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК

ЦЕНА 0.50 ЛВ.

РОДОВО ИМЕННИЕ - къща с двор с размер от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема (гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, поляна), включваща домашните и горските животни, по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните тя им осигурява чиста, прясна храна, жива вода и пълен с етери въздух. Носи им радост и здраве, запазва любовта в семействата и води до независимост от менажистите се социални и политически системи за поколенията напред.

Възпитанието на децата в тази среда развива максимално заложбите и дарованията им, за да израснат мислещи и способни на щастие човеци. С всяка изминала година Родовото именование увеличава своята парична стойност, ставайки безценно за децата и внуците.

БЕЗСМЪРТНА ПТИЦА НА ВЯРАТА

ТРЕТА ЧАСТ



Борислав Иванов
ИВАНОВ, гр. Бургас

Във Вавилон по времето на Херодот (V в. пр.н.е.) са почитали култа към Зевс Белос (Диа Белос) паралелно с официалната персийска религия - Зороастризм, съвсем обичайно явление в историческата теогония, където безпроблемно съжителстват стари и нови богове, като все пак новите богове най-често притежават реалната небесна власт, те са действителните законодатели и разпоредители на богове и на хора. В предкни-

жовна скитска Велика България върховната божествена власт е притежание на господстващата Мъдрост Ахура Mazda заедно с неговите свети духове Амеша Спента, но особено сред степното население, широко разпространен е култът към Тангра (Тънь Гръ - господар на Земята) заедно със съпътстващия го пантеон от божества-алпи, едно от които е Мардукан-Гарван (АМРЪА ДЪОКЪ - безсмъртна птица, птица от тангриската митология, но и от директно генеративно словообразуване МРЪАО ДЪОКЪ - мърша птица - т.е. мършоядна птица, гарван). Подробно описаните в "Джагфар Тарихи" тангриски обреди напълно съответстват на зороастрийската филозофия. Съвпадение в значителна степен се наблюдава в устройството на храмове-карамати под открито небе, в митологията и космогонията, в ритуалите, посветени на огъня, водата, слънцето, звездите, при стимулиращите напитки - хаома и бал (тангриско пиво),

при жертвоприношението, при практиките на очищение, както и при някои знакови символи - тревата (при зороастрийците по-късно - сноп пръчки), числото 3, ритуално връзване с шнурове, ремъци и ленти и др. Явно тангриският култ се намира в някаква подчинена форма на зависимост спрямо господстващия в българската държава зороастрийски култов модел, образувайки заедно единно хармонично религиозно пространство.

Елитарната управляваща част от обществото изповяда учението на Зороастър, което означава, че си служи добре с генеративния некижовен държавно-религиозен език ЪЗЪЕР и с неговите нравствени понятия, а останалото етнически разнородно население следва Тангриския обряд - обичайно народно вероизповедание с по-ограничена абстрактност на духовните категории.

Вменяваният на Зороастризма краен дуализъм е несъвместим с оригиналното учение, дори само поради жизнеутвърждаващата зороастрийска идейност, провъзгласяваща вечен живот в Рай тук на Земята.

Съвсем логично срещу върховния "Дадва"

На стр. 6-7

ЕКОЛОГИЧНАТА ПРОГРАМА на Питър или едно предложение за оцеляване



Лорънс Джонатан
ПИТЪР

ПЪРВА ЧАСТ РАЗРАСТВАНЕТО НА ОПАСНОСТТА

"Безконни карети ще се движат и катастрофи ще изпълват света с неволи и беги и докато мигнеш гори, множество идеи света ще са обиколили."

М. (Мама) Шилтън
(1488-1561)

ГЛАВА ОПАСНОСТТА

"Към коя крайна точка се стреми обществото в своята промишлен прогрес? Когато прогресът спре, в какво състояние ще остави човечеството?"

Джон Стюарт Мил, 1857
Роден съм в град Прогрес преди около половин век*.

Дедите ми са били фермери от началните заселници. Аз съм от първото поколение, което отрасна в покрайнините на града. Бях свидетел на разрастването му от малко пристанище и снабдителен център за ферми, с дъскорезници и мини, до сегашно-

то му положение на промишлен, търговски и жилищен мегаполис, който доминира в областта и управлява живота на нейните жители.

Когато бях малък, малко нещо се очакваше от градските управници. Щом кметът или градските съветници не вършеха нищо, което да смущава гражданството или да опетнява доброто име на града, жителите бяха доволни. Това положение се промени, когато градът се разрасна и се засили урбанизацията. По време на бързото му разширяване обещанията за бъдещето минаха в устата и в ръцете на мъже като Иеремия Мазобрегов, Разбой Н. Ник и Гепи Всичкоу**. Тези ръководители на промишлеността и бизнеса бяха смятани за герои. Приказките им за непрекъснатото разрастване на пазари, за използването на нови земи и обещанията за постоянно повишаване на жизнения стандарт станаха основа за американската мечта.

Град Прогрес не беше замислен като щатска столица: това стана случайно, по пътя

на развитието. Сякаш вчера беше, когато моите деди населяваха тихите поля около града, обработваха земята си и живееха близо до природата. Само от време на време прескачаха в града, за да купят нещичко, да надникнат във витрините, да се повозят на трамвай и да се подстрижат. А сега изведнъж се оказахме натъпкани в центъра на града или задръстваме магистралите, за да не закъснеем за работа. Нищо системно нямаше в този преход! Ние го преживяхме, но скочихме от селския живот в градския, без да осъзнаем метаморфозата.

"Градски живот; милиони хора, които са самотни заедно."

Хенри Дейвид Торо

Разрастването на града предлагаше работни места, а това от своя страна предлагаше трудова борса. Компаниите "Прогрес-Тюфлек", хартиеният завод "Вестоносей", компанията "Ръжди Констръкшън" и други фирми не построиха предприятията си в дивите места,

На стр. 9

Понеже нямах възможност самостоятелно да се запозная с огромния обем информация и още по-малко да я анализирам, се обърнах към няколко известни специалисти-политолози, за да анализират независимо един от друг ситуацията и да направят своите изводи.

След три месеца получих първото заключение от единия специалист, а след известно време и от останалите. Излагайки своите изводи с различни думи, независимо един от друг, тъй като не се познаваха помежду си, те бяха направили приблизително еднакви заключения. Ще цитирам една типична извадка:

"...Срещу идеите, изложени в серията книги "Звънящите кедри" се провежда целенасочена, ярко изразена кампания с цел недопускане на тяхното разпространение в обществото..."

Основните идеи в книгата се отнасят до укрепването на държавата, достигане на най-голямо разбирателство и хармония между различните социални слоеве на обществото чрез благоденствието на всяко отделно семейство. Благосъстоянието се постига чрез отдаването на всяко желаещо семейство на не по-малко от 10 декара земя за живеене и пожизнено ползване. В контекста на книгите тази идея звучи доста убедително, доминира над останалите. Следователно, опонентите, каквито и аргументи да привеждат, всъщност те се изказват именно срещу тази идея".

Владимир МЕГРЕ

„Именията на Ведическата култура!

Именно тях по-късно ще наричат в окултните книги рай. След изгубването на великите си знания, ще смятат, че могат да видят рая само в небесните далечини. И всичко това прави с цел да се придаде значимост на това, което днес наричат съвременна наука."

Владимир МЕГРЕ

Масанобу Фукуока - Япония:

По мое мнение, ако 100% от населението бяха фермери, това щеше да е идеално. На един човек в Япония се падат 0.1 ха обработваема земя. Ако на всеки човек се дадат по 0.1 ха, ще се получи 0.5 ха на семейство от 5 човека и това ще бъде повече от достатъчно, за да се изхрани семейството. Ако бъде въведено натуралното земеделие, то фермерът ще има също така достатъчно време за социална активност в селската община и за почивка. Аз мисля, че това е най-прекия път, за да се превърне страната в щастлива процъфтяваща земя.

ISSN - 1312-7063



В каталога на
РП нашият
номер е

618

Цените остават непроменени!



Вече излезе
на пазара
четвъртата
книга на издателска къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" - "КОСМОС ОТ МЪКА И ПЕСЕН" на известния поет и писател Никола Гигов, посветил живота и творчеството си на Родопите.

Може да поръчате
книгата на телефони:

02/962 16 87, 088/869 33 59, както и
на e-mail: rodimienie@yahoo.com.

(Продължение
от миналия брой)

Масанобу ФУКУОКА:

РЕВОЛЮЦИЯТА НА ЕДНА СЛАМКА

По-нататък аз казах, че сред методите на натуралното земеделие могат да бъдат отделени два типа: трансцендентално натурално земеделие и органично натурално земеделие - относно света (светът в този вид, в който си го представя интелекта). Ако ми се налагаше да говоря за това с термините на будизма, аз бих нарекол тези два типа съответно натурално земеделие Махаяна и Хинаяна.

Натуралното земеделие Махаяна възниква от самосебе си там, където съществува единство между човека и природата. То е приспособено към природата, такава каквато е и към разума,

такъв какъвто е. То е възникнало от убеждението, че ако човек се откаже временно от своята воля и позволи на природата да го ръководи, то в отговор природата ще му осигури всичко необходимо. Това може да се обясни с проста аналогия: в трансцендентното натурално земеделие отношенията между човека и природата могат да се сравнят с отношенията между мъжът и жената, съединени в съвършен брак. Бракът не е подарен, не е получен от някой, съвършената двойка го създава сама.

От друга страна, органичното натурално земеделие също така

следва пътя на природата, това е осъзнаването на опитите на органичния и на други методи да съответстват на законите на природата. Макар земеделецът истински да обича природата и сериозно да се осланя на нея, отношенията между тях все пак не са много силни.

Внимателният поглед към натуралното земеделие говори, че за фермера е добре да внася органични торове в почвата и да отглежда животни и че това е най-добрият и най-ефективният начин за използване на природата. От гледна точка на личната практика това е прекрасно, но ако се запази само

/Въведение в натуралното земеделие/

този начин, то ще умре духът на истинското натурално земеделие. Този тип на ограничено натурално земеделие е аналогичен на школата по фехтовка, известна като "Школа на единия удар", която учи да се побеждава благодарение на високо майсторство и благодарение на осъзнатото използване на техники. Съвременното индустриално земеделие е подобно на "Школата на единия удар", то вярва, че победата може да бъде спечелена по пътя на издигането на мощна преграда от удари с меч.

Чистото натурално

земеделие обратно - то е "Школа без удар", която не се стреми към победа. Претворяването в практиката на принципа за "неправене на нищо" - това е единствената цел, към която трябва да се стреми фермерът. Лао Цзи е говорил за неактивната природа. Аз мисля, че ако той би бил фермер, навярно би се занимавал с натурално земеделие. Мисля също, че пътят на Ганди - това е "метод без метод", действащ в състояние на съзнание, което не подбужда, не протестира и е близко до натуралното земеделие.

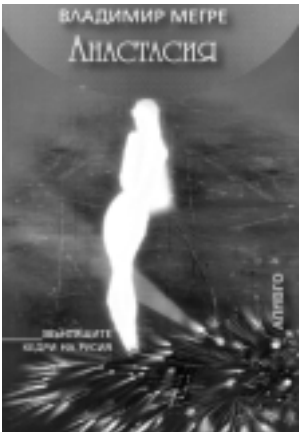
Ако хората разбе-

рат, че те губят радостта и щастието в опитите си да ги овладеят, то те ще осъзнаят също така основата на натуралното земеделие. Единствената истинска цел на земеделието - не е отглеждането на растения, а култивирането и усъвършенстването на човека. (В този параграф г-н Фукуока рисува разликите между техническите методи, които възникват спонтанно, като израз на хармонията между личността и природата, в процеса на неговите всекидневни дела, свободно от волевия натиск на интелекта.) (Слегва)

АНАСТАСИЯ

Според твърденията на Анастасия в текста на книгата са заложени съчетания от букви и комбинации от думи, КОИТО ВЛИЯТ БЛАГОТВОРНО НА ХОРАТА. Това влияние може да бъде усетено само по време на четенето, когато на слуха не въздействат звуци, които се издават от изкуствени уреди и механизми.

Естествените звуци - пеенето на птиците, ромоленето на дъжда, шумленето на листата на дърветата - помагат за положителното въздействие.



(Продължение
от миналия брой)

Невъзможно е да се преживее, ако човек през цялото време говори само истината, само това, което мисли. Но какво да се прави щом тя е такава и не може да бъде друга. Случи се това, което се случи. Сега тя ще бъде майка на сина ми. Ще стане майка, щом го каза. Разбира се странна майка ще бъде. Начинът ѝ на живот... Мисленето... Но нищо не може да се направи с нея. Затова пък е физически много силна. Добра. Природата добре познава животните. И е умна. Макар и да е своеобразен умът ѝ. Все пак тя знае много за възпитанието на децата. През цялото време искаше да разказва за децата. Тя ще отгледа сина ни. Такава ще го отгледа. През студ ще мине и през виелици. Нищо са те за нея. И ще отгледа. И ще възпита. Трябва някак да се приспособя към ситуацията. Ще идвам при тях през лятото, като на почивка. През зимата е невъзможно. Не е за издържане. А през лятото ще играя със сина си. Като порасне, ще му разкажа за хората от големите градове.

Трябва все пак да ѝ се извиня този път и аз казах:

- Извини ме Анастасия, отново се разнервничих.

Тя веднага заговори:

- Ти не си виновен.

Само не се ругай. Не преживявай. Ти за сина си се безпокоеше. Преживяваше, че лошо ще му бъде. Че майката на твоя син, е като обикновена самка. Да обича не умее с истинска любов, човешка. Ти само не преживявай. Не се разстройвай. Ти така каза, защото не знаеше, нищо не знаеше за любовта ми, любими мой.

През отрязъка време

- Анастасия, щом си толкова умна и всесилна, значи и на мен би могла да помогнеш?

Тя погледна небето и отново погледна мен.

- В цялата Вселена няма същество, способно да се развива по-силно отколкото човека и да има повече свобода. Всички други цивилизации се прекланят пред човека. Всевъзможни цивилизации притежават възможности да се развиват и усъвършенстват само в една посока и те не са свободни. Величието на човека даже им е непонятно. Бог - великият разум - е създал човека и никому не е дал повече отколкото на него...

Аз не можах да разбера или по-точно, веднага да осъзная казаното от нея. И отново зададох същия въпрос, молейки за помощ, без сам да разбирам каква конкретно. Тя ме попита:

- Какво имаш предвид? Да излекувам всичките ти физически болести? За мен това е просто. Аз направих това още преди по-

ловин година, но в главното нямаше никаква полза, в теб не намаляха пагубното и тъмното, присъщи на хората от вашия свят. Болезки различни отново се опитват да се върнат. "Вещица, откачена жена-отшелница, трябва да се махам по-бързо" - това си помисли сега, нали?

- Да - отговорих аз удивено. - Именно това си помислих, ти ми четеш мислите?

- Предполагам какво можеш да си помислиш. На лицето ти е изписано. Кажи, Владимир, ти наистина ли, съвсем никак не ме помниш?

Много ме учуди въпросът ѝ и започнах внимателно да се вглеждам в чертите на лицето ѝ. Очите. Наистина започна да ми се струва, че съм могъл да ги видя някъде, но къде?

- Анастасия, та ти сама казваше, че постоянно живееш в гората, как бих могъл да те видя?

Тя се усмихна и избяга. След известно време излезе иззад храстите в дългата поля, кафява блуза с копчета и прибрана под кърпа коса. Но без ватена, както на брега при нашата среща. И кърпата беше вързана по малко по-различен начин. Дрехите бяха чисти, но не модни, кърпата скриваше челото и шията и аз си я спомних...

Странната девойка

Веднъж миналата година корабът от кервана пристана до едно от села-



та. Недалече от тези места трябваше да закупим месо за ресторанта и да постоим известно време до брега, тъй като след шестдесет километра започваше опасен участък от реката, не позволяващ нощно придвижване (навигационните огньове на някои участъци на реката не горят). За да не губим напразно време, по външната високоговорителна връзка и по местния радиовъзел започнахме да предаваме обява за предстоящата вечеринка на кораба.

Белият кораб на брега, блестящ с множество свтлинки и леещата се по говорителя музика, в такива моменти винаги привличаше местната младеж. И този път почти цялото младо население на селото се устреми към трапа на кораба. Отначало, както всички, стъпващи за пръв път на палуба, те се стремят всичко да ободят и разгледат. Преминали през главната, средна и горна палуба, се събират в бара и в ресторан-

та. Женската половина по правило танцува, мъжката пие. Необичайната обстановка на кораба плюс музиката и алкохола ги довеждат до възбудено състояние, понякога поражащо доста грижи за екипажа. Почти винаги не им стига времето и започва колективно обръщение да се продължи удоволствието поне с половин час, после още и още.

каютата, състояща се от спалня-кабинет, приемна, застлана с килими и обзаведена с великолепна мебел, с телевизор, видео. Навярно тогава ми доставяше удоволствие да поразя селското момиче от затынтен край с достиженията на цивилизования бит. Отвори пред нея кутия бонбони, налях две чаши шампанско, мислейки окончателно да я поразя с шик, пуснах видеокасета, на която Вика Циганова пееше "Любов и смърт"... На нея имаше и други песни в изпълнение на любимите ми певци. Тя само леко вкуси шампанското, внимателно ме погледна и попита:

- Много е трудно, нали?

Очаквах всичко друго, само не и такъв въпрос. Рейсът действително беше труден. Сложна навигационна обстановка на реката, екипажът от матроси, състоящ се от курсанти на речното училище, попушваше трева и покрадваше от магазина. Често излизаме от разписанието, не можехме да пристигнем в уговорения срок в населените пунктове, където предварително се правеха обяви за пристигането на кервана. Тежестта на тези и други грижи често не ми даваше не само да се полюбувам на бреговия пейзаж, но и просто нормално да се наспя. Аз ѝ казах нещо несвързано, от рода на: "Нищо, ще се оправим.", обърнах се към прозореца и изпих шампанското. Ние говорихме с нея още за нещо, гледахме видеокасетата, докато корабът пристана до брега след приключването на разходката по реката. После я изпратих до трапа. Връщайки се в каютата, за себе си отбелязах, че нещо странно и необичайно има в тази жена и някакво леко и светло чувство остана след общуването с нея. През тази нощ, аз за пръв път от много дни, се наспах добре.

(Слегва)



КЛУБОВЕТЕ НА ДВИЖЕНИЕТО ЗА РОДОВИ ИМЕНЯ В БЪЛГАРИЯ

САНДАНСКИ: “НИЕ СМЕ МНОГО!”

Това обявиха събралите се хора на 3.07.2006 г. в Сандански, където се състоя регионална среща на привържениците на идеята за изграждане на родови имена.

Освен местните хора, на нея присъстваха Николай Кафтанджиев – изследовател и биограф на народния лечител Петър Димков, Стефан Калайджиев – собственик на издателство “Хелиопол”, Атанас Панчев – главен редактор на вестник “Родово имение” и поетът Ефим Кушнер.

Събитието имаше прекрасно начало: Здравка Стоянова прочете своето стихотворение “Вяра”.

ВЯРА

(АПОСТОЛСКИ АПЕЛ)

*Не те очаквам, убедено вярвам,
че скоро ще се срещнем пак,
единомислието ни повелява
стремително да крачим крак до крак.*

*Души вонящи заедно да разораваме
с прамъдър плуг – топли слова,
и кълновете на доброто да посяваме,
човечеството да извадим от гнева.*

*Тогава майката Човешка
спокойно ще накърми свигното дете,
с любовни ласки да преспица
щастливо, мирно да расте.*

Николай Кафтанджиев разкри закономерностите във връзката Петър Димков – Славянството – Анастасия.

Интерес предизвика разказът на Стефан Калайджиев за проведения през август миналата година Международен симпозиум Седем Рилски езера, в който са взели участие над 4000 човека от България и чужбина.

Стана ясно, че хората от Сандански искат да изградят екоселище в близост до своя град. Но засега не са успели да реализират проекта си, заради проблема, който съществува в цяла България – земята. И там земеделската земя е разкъсана на дребни парчета от 5-10 декара и е трудно да се намери цял парцел с големина над 100-200 дка.

Краят на срещата беше поетичен като начало. Този път рецитаторка на собственото си стихотворение беше Лидия Чолева:

Анастасия

*Едно момиче, човек и жена,
тя няма нищо и не желае нищо от нас,
а ни припомня Истината,
заложена вътре в нашите сърца –
кротко, нежно и с много любов.
Казват, че я няма.
И ти ли вярваш в тази лъжа –
заблудите и лъжите, всред които сме расли,
кроят от нас светлината и радостта.*

Поради големия интерес и невъзможността на много хора да дойдат в делничния ден на срещата, тя ще се състои отново в по-голяма зала на 17.07.2006 г.

ПРИВЕТСТВИЕ НА АТАНАС ПАНЧЕВ КЪМ ПРИСЪСТВАЩИТЕ НА РЕГИОНАЛНАТА СРЕЩА НА ПРИВЪРЖЕНИЦИТЕ НА ИДЕЯТА ЗА РОДОВИ ИМЕНЯ В САНДАНСКИ

Скъпи приятели,

До сърцето на всички нас, събрали се тук, е достигнала идеята за изграждане родови имена. Затова аз няма да изброявам сега преимуществата, които именния ще донесат на техните собственици. Ще напомня само, че е нужно преди всичко образ да се създаде.

Силата на мисълта е известна отдавна. Дори в библията е казано “В началото беше словото”. Затова, за да успеем да извършим каквото и да било, първо трябва да вземем решение, да го обмислим добре и да си представим резултата от нашата дейност в детайли. Колкото повече хора се стремят към едно и също нещо и създават един образ, толкова по-силен ще е той и по-бързо ще се въплъти на физически план.

След това е необходимо да предприемем физически действия по създаването на това, което сме пожелали да съществува в нашия живот.

Ако част от нас, хората, си изградят родово имение, ще успеят ли да бъдат те щастливи? Помислете добре по този въпрос. Аз смятам, че определена група от човечеството не може да постигне спокоен и щастлив живот при наличието на толкова сериозни проблеми в останалата част от хората. Възможно ли е да се радваш, когато други някъде плачат? На пръв поглед, при сегашния преобладаващ миоглед, изглежда нормално, но не е. А съвсем невъзможно ще бъде за хората, живеещи в родовите екоселища. Душата им тогаз ще бъде чиста, светла и болезнено чувствителна към чуждата беда. Единствено щастие може да се постигне, ако всички хора по земята живеят в мир и радост, без болести и лоши чувства.

Спомнете си какво всъщност подтикна великия писател Вла-

димир Мегре да напише своите книги – той поиска да направи света по-добро място за живеене за своето дете. Тази задача седи пред всеки един от нас и няма какво да се оправдаваме, че нямаме възможност, защото Творецът и “помисленото в бъдеще” ни е подарил. Тоест ние притежаваме най-голямата сила на света – мисълта. Сега с тази безгранична мощ, трябва да изградим образ на бъдещата България, на бъдещата планета Земя. Защото, ако не се променят изцяло, те, дори и родово имение да имаш, не може онова прекрасно чувство на спокойствие и радост да изпитаеш.

Трябва цялото човечество да осъзнае, че досегашният му път на развитие води до задънена улица. Нашият дом – планетата Земя е на ръба на екологична и хуманитарна катастрофа. Ще бъдат ли избегнати те с промяна на живота на малцина? Тяхното съзнание също ще се промени в следствие на новите условия на живот. Но няма да е достатъчно, за да се спасят останалите.

Условията в нашата родина са такива, че ще бъде трудно изграждането на големи екоселища, в които да има парцел за всеки желаещ, без активното участие на държавата. Ние българите можем да постигнем това – да поемем нов път на развитие, различен от всички в света, да направим богата, уважавана България, но най-важното – хората в нея да бъдат щастливи, добри, духовни, красиви. Да няма болести, завист, злоба, престъпления.

Първата крачка към това е направим анализ на положението на хората в страните на Западна Европа – целта и идеала на българите в момента. Болниците там са пълни, престъпленията са повече, отколкото в най-труд-

ния в България период, стресът е постоянен спътник на хората. И какво от това, че се возиш в лъскава кола, когато душата ти е затворена в клетка?

Друг е въпросът, можем ли въобще да достигнем по този път на развитие материалното равнище на западните страни. Разбира се, че можем, но с цената на какво? Земята не може повече да издържа замърсяването от човешката дейност и в частност от промишленото производство. Човечеството също не издържа вече откъсването си от нормалните си условия на живот – от природата – то се изражда, все по-страшни и по-страшни са аномалиите в човешката психика и физика. Погледнете примерно един от онези хора, които редовно снимат в западните списания – от 150-200 килограма. Това ли е най-висшето творение на нашия създател? И що за живот го е обрекло да изглежда така? Мислите ли че то е щастливо и искате ли да бъдете на негово място?

Но още по-обезпокоителен е фактът за публикуването на подобни снимки. Вкусът на хората към красотата в тези страни е отдавна изгубен. А филмите, пълни само с кръв, продукт на този извратен човешки вкус, са така любими на нашите деца.

Там, където няма красота, не може да има духовност; там, където има убийство на животни, не може да има път към щастие; в общество, в което жестокостта царува, и законите на джунглата са официално приети чрез държавното законодателство, не може да има истинска свобода; там, където човек е принуден всеки ден да отделя от времето си за творчество, за да ходи на работа, с една-едничка цел – да може да се нахрани и да има покрит над главата си,

не може да има модел за живот, който да ни е за пример и към който да се стремим.

Трябва да направим извод: Искаме ли така да живеем? Ако не, то е необходимо да изберем друг път на развитие, без да се страхуваме, че той е нов, че не е изпитан. Та България не за първи път ще има свой собствен път. Нека не забравяме, че например собственото, когато е съществувало в повечето, така да се каже, “развити страни”, не е имало почва тук, но въпреки това България е била богата, престижна държава и това се е дължало именно на свободата на нейните граждани.

Затова да не се колебаем, а да поемем по новия път! Когато са чисти помислите и намеренията, когато целта е висока, духовна, всичко ще се развие сполучливо. От нас зависи, от всеки един човек тук, в тази зала.

Българска Родна партия има за задача да обедини българите, които знаят, чувстват, че сегашното развитие на цивилизацията води до унищожение на планетата ни, майката Земя – обичаща ни и даваща ни подслон и храна.

Ние искаме да спрем това убийство!

Искаме децата ни да живеят щастливи в цъфтящи градини!

Искаме цяла България да бъде Райска градина!

Искаме новият прекрасен път на нашата родина да бъде пример за другите държави и Земята да може въздух да си вземе и почувства благодарността и любовта.

Приятели, нека се обединим, образ най-прекрасен съворим, който по красота да бъде равен на човешката душа!

Защото ний сме вечни и няма друга цел за нас, освен да творим с песни.

ДЕСЕТИ МЕЖДУНАРОДЕН
СИМПОЗИУМ
СЕДЕМ РИЛСКИ ЕЗЕРА ОТ 16
АВГУСТ ДО 20 АВГУСТ

"Към Прехода с Прощка и Любов! Единение на всички българи по света"

Новата хижа Рилски езера
Откриване: 16 август, сряда от 18 часа
За участие представяне на лекциите в предварителен срок от един месец

Координация: Културна Асоциация “Беинса Дуно” и Сдружение “ДЕН”
телефони: 02/986 77 73;
088/70 25 404; 02/975 38 70

Важни основни принципи на торенето

Хартмут ВОГТМАН

В основни линии торенето се определя на базата на потребностите на различните видове растения. При това различаваме три групи: интензивно хранещи се, средно интензивно хранещи се и слабо интензивно хранещи се.

Интензивно хранещите се култури имат високи изисквания по отношение на съдържанието на хумус и хранителни вещества в почвата. Към тях спадат: цветно зеле, червено и бяло зеле, домати, краставици, целина и праз. Те се развиват особено добре в лехи с предхождащо зелено торене с бобови култури. Лехата трябва да бъде покрита късно през есента с богат на хранителни вещества мулч. През вегетацията тези зеленчуци получават през няколко седмици поливка в корените с разреден течен тор с коприва или черен оман. До момента на цялостното израстване на културите, почвата трябва да се покрива с раздробен зелен растителен материал като мулч.

Средно интензивно хранещите се култури имат по-малка потребност от хранителни вещества, като напр. спанак, салати, ряпа, копър, моркови, чесън и лук. В късна есен на предходната година или по време на подготовката на лехите те се наторяват със зрял компост, който се нанася само на повърхността. Те в никакъв случай не понасят неугнил компост! При особено бедни на хранителни вещества почви може същевременно да се разпръсне и допълнителен органичен тор. И тук трябва да се осигурява достатъчен слой мулч до цялостното израстване на културите.

Слабо интензивно хранещите се култури имат нужда от много слабо торене, ако се отглеждат на здрава и плодородна почва. Те обаче виреят също така и на не толкова богати почви. Към тях спадат напр. бобовите (грах и фасул), подправки и лечебни билки. Когато са на бедни почви тези растения също се нуждаят от една средна дажба компост по време на растежа.

Течният тор с коприва се произвежда по следния начин (по същия начин се процедира и с черния оман). Копривата се събира преди цъфтежа и се поставя във варел до ръба (за по-малки количества е достатъчно и ведро). При пълненето на варела с коприва, тя леко се притиска. Варелът или ведрото се пълнят с вода и ежедневно леко се разбъркват 1 до 2 пъти на ден. За получаването на аромат се препоръчва добавката на скално брашно, варовик с водорасли или бентонит. Според характера на времето след 3-5 дни течността започва да кипи, след около 10-14 дни вече не образува пяна (или в съвсем минимални количества) и след съответното разреждане с вода течният тор е готов за употреба. Препоръчва се течният тор да се прекара през филтърна цедка (напр. кухненски филтър), за да не се запушват дюзите на лейката или на пръскачката. За борба с вредителите всъщност не се използва течен тор, а 12-24-часов извлек от коприва.

ТОРОВЕ ЗА БИОЛОГИЧНОТО ГРАДИНАРСТВО

Хартмут ВОГТМАН

В биологичното градинарство се използват допълнително торове само тогава, когато въпреки интензивното прилагане на компост и мулч, а също на зелено торене, липсват някои необходими за растежа вещества и не могат да се направят запаси на хранителни вещества в почвата. Допълнителните торове се влагат в почвата известно време преди сеитбата или разсаждането, респ. преди началото на вегетативния период, тъй като живите организми в почвата се нуждаят от време, влага и топлина, за да трансформират хранителните вещества в усвоима форма за растенията. Влагането на торовете на дълбочина 2-5 см в почвата и последващото преферментирание на повърхността на почвата е особено важно при засушливо време. При покрита с мулч почва торът може да се разпръсне отгоре и след това да се полее. Останалата работа ще свършат живите организми в почвата.

При торовете за биологичното градинарство се различават три основни категории: водораслови продукти, скални брашна и органични торове в търговската мрежа. Паралелно с това за специални цели се използват изкуствени торове с фосфор и комбинирани калиеви торове (калиево-магнезиеви).

Скалните брашна е използват за торене от дълги години. Тази практика, която се използва много интензивно в горското стопанство при ново залесяване, изостана със започване употребата на изкуствени минерални торове. В биологичното земеделие и градинарство обаче тя все още намира силно и системно приложение. Грижливо подобрите скални брашна или смеси от тях съдържат всички елементи, които са необходими на растението. Те са евтини и практически безплатно приложение. Посредством физико-химическите и микробиологичните процеси в почвата хранителни-



те вещества постепенно се освобождават и по този начин са по всяко време на разположение на растенията. В скалните брашна се съдържат и големи количества силиций, който стимулира приемането на фосфат от растението. Добавката на скални брашна директно в компоста (преди компостирането) се оказва изключително подходяща, тъй като тук хранителните вещества, напр. чрез протекулите вече процеси на гниене се подават на растенията в една приемлива за тях форма. Изборът на скални брашна за биологичната градина зависи от техния химичен състав и от вида на почвата, в която трябва да се влага скално брашно. В днешно време на практика се предлагат три вида скални брашна: варовиково-магнезиево, суров фосфат или силикат, от които се използват най-вече гранитно или базалтово брашно.

Водораслоите продукти се предлагат или като препарат от изсушени зелени, кафяви или червени морски водорасли с висок дял на органична субстанция и относително много микроелементи като обогатен с водорасли варовик, който се състои основно от варовик с висок

дял магнезий и отчасти минерали. В търговията се предлагат и течни водораслови продукти, които намират приложение като торове. Съдържащите се в тях минерали са лесно усвоими.

При изкуствените торове с фосфор се касае за смляна маса като отпаден продукт от животновъдството. В процеса на обработка се добавя варовик, от който при преобразуването с висока температура се образува шлака. Този изкуствен тор има сходство с едно богато на фосфор варовиково брашно и съдържа още редица минерали. Фосфорната киселина, както и съдържащият се вътре калций, на този изкуствен тор на практика не се разтварят във вода и трябва да се доведат до усвояване от растенията чрез живите организми в почвата.


Комбинираният калиево-магнезиев тор е смес на калиеви и магнезиеви соли, която се намира в големи количества, отложени под земната кора. Този смесен тор показва кисела реакция (серниста киселина на калий) и е силно разтворим във вода. При приложението му в биологичната градина към него трябва да се подхожда с голяма предпазливост.

Продаваните органични торове може при определени обстоятелства да се явят като съществени спомогателни вещества. Това е така най-вече, когато няма на разположение други органични отпадъчни продукти като добавка при компостирането. Тези торове могат да се използват и директно: сушен животински тор в количества от 50-120 гр./кв. м, рогово и костно брашно в количества 30-60 гр./кв. м. При правилно приложение тези торове могат да стимулират живота в почвата и така да повишават нейното плодородие. И все пак те не могат никога да заместят важния приток на хумус чрез мулча, зрелия компост и зеленото торене.

При употребата на торф в биологичното градинарство ние трябва да сме наясно, че тук не се касае за тор. Торфът е всъщност мъртъв органичен материал. Най-напред той трябва да бъде активизиран чрез смесването с други материали или с почва и да бъде включен в биологичния цикъл. Торфът показва висока активност при потискането на развиващите се в почвата болести и затова е особено ценен за приложение като растителен субстрат. При приложението в градината ние трябва да внимаваме, той да бъде винаги добре навлажнен.

При покупка трябва винаги да се обръща внимание на това, че става дума за торф без добавка на минерални торове.

Внимание: Тъй като торфът не е възстановяваща се суровина, трябва да се отнасяме към него пестеливо. Наличният в търговията говежди компост или подобни материали могат да служат като заместител на торфа. Не може например, от една страна, да се пледира за запазване на влажните области, а от друга страна, поради неимоверното използване на торф да се загубват все повече влажни области, като при това торфът с цената на пилеене на енергия да се превозва с камиони на стотици километри.



ТЪРСЕТЕ на книжния пазар третата книга на издателска къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" – **"ВДЪХНОВЕНИ ОТ КРАСОТАТА"** от Станислав Спасов – почитател на книгите на Владимир Мегре, доброволен сътрудник и публицист във вестник "Родово име".

Телефони за заявки:
02/962 16 87, 088/869 33 59
e-mail: rodimie@yahoo.com





От стр. 1

- Творец (ТъТъБъ - прави прави повече) Ахура Mazda, висш Бог на доброто, светлината и истината, противостоят сили на злото, мрака и лъжата, олицетворени от **Ангра Майню** (Ахриман, идващо вероотно от **АЙГРЪРЪ МЪУИ(Нъ)** - най-черен дух), подобно на Мамо-на, Сатаната, Дявола, Луцифер, присъстващи във всяка „недуалистична” религия. Друг е въпросът, че дуалистични възгледи лансират някои придружаващи Зороастризма ереси, като например Зарванизма, според който второстепенно божество Зарван - Време бил баща на братята близнаци антиподи Ахура Mazda и Ангра Майню, Бога на Доброто и Бога на Злото, непрестанно воюващи за надмощие във Вселената. Подобни твърдения влизат в противоречие с основополагащата теза на Зороастризма за първична изначалност на Господстващата Мъдрост.

Генеративният език **ЪЗЪЕр** на „говорещата азбука” идва от далечна историческа епоха преди възникване на книжовната информационна технология и за времето си представлява най-съвършена речева система за изразяване на сложна (абстрактна) мисъл и за буквено-фонетичен запис на думи върху ограничени повърхности. Обединителната сила в информационно-етическото пространство, което той създава, прави възможно организирането и управлението на огромни териториални държави с разнородно по етносоциален състав население, наречени **Бълъ Гръ** - велика земя - България, т.е. държава. Най-висше култово ниво в териториалните държави заема **некнижовна религия** от „нравствен” тип, **необходима духовна система за предаване и запаметяване на канона (молитви, химни, митове, обреди и пр.)** от уста на уста между жреците, подобна на **Зороастризма**. Лексикалните съвпадения на авестийския с езика на „говорещата азбука” изглежда също не са случайни (вж. Втора Част). Изразно ограниченият религиозно-държавен некнижовен език може да бъде заменен само от религиозно-държавен книжовен език, който във всички случаи е изкуствено граматически създаден, т.е. „мъртъв”

език (неговорим в бита), поради липса на завършена граматическа нормираност сред съществуващите многобройни, естествено възникнали в безкнижовна среда, местни говори и диалекти. За разлика от старите народи, по-късно появилите се племена като славяни и турки формират своята реч в обкръжение на книжовност, утвърдена най-напред в големите градове-държави, с които те непрекъснато контактуват. Макар и чужда, външната книжовност се отразява благотворно на племенните говори, обогатява ги лексикално и граматически. **Така в навечерието на българския книжовен преход през 9 век, именно племенните наречия се оказват най-подходяща база за съставяне на нов книжовен религиозен и държавен език (Кирил и Методий - славянския, Микаил Бащу - туранския), в който разбира се, са включени много скитско-български езикови заемки (много повече отколкото досега се приемаше).** Между прочем, паралелната употреба на „мъртвия” книжовен и на говоримия език продължава с векове до момента, когато книгите станат общодостъпни за хората в държавата, тогава „мъртвият” отпада, книжовен става говоримият език, което също не е елементарно граматическо постижение.

За разлика от локомотивите, електроенергията, самолетите, електрониката на книжовната технология са били необходими много векове, за да стане достъпна за всеки жител на Земята. Не само защото книгите първоначално са представлявали скъпоструваща придобивка за обикновените хора поради примитивната си изработка и не само защото пълният информационен монопол на книжовните универсални религии е ограничавал книжовната свобода. Книжовността е технология, отнасяща се пряко до човешката мисъл, придаваща безгранични възможности за увеличаване на интелектуалния капацитет. Невероятно мощния тласък, който неограниченият словесен запис на външен носител - книгите -

оказва върху всестрания цивилизационен възход, притежава фундаментални общочовешки измерения - езикови, етични, културни, личностни, твърде инертни, за да бъдат придвижени напред за по-кратко време в планетарен мащаб. С книжовността започва продължителен, постоянно ускоряващ се, световен интелектуален растеж, от който изцяло зависи историческият ход на човешкото общество през вековете. **Универсалните религии и техният книжовен канон утвърждават господството си заедно с финансиализацията на обществото, също немислима без писмени договори, полици, ценни книжа, данъчни отчети, счетоводни сметки, все продукти на книжовната технология.**

Навлизането на „книжовните” отношения в живота на хората се оказва изключително бавен, неравномерен и мъчителен процес и предизвиква остри противоречия както вътре в държавата, така и на междудържавно равнище. Принадлежащите към привилегированите светски и духовен елит в по-голямата си част бързо се преустройват към предписанията на книжовните вероизповедания и към финансовите стандарти, което им носи значителни облаги. Но обикновените хора от най-различен етно-езиков произход, които не разполагат с почти никакъв допир до книги, са изправени пред трудно преодолими прегради. Новите религии на „абсолютната вяра” и на „единобожието” им предлагат учение, написано и проповядвано на неразбираем за тях „мъртъв” език. Същото се отнася и за всевъзможните документи, съставени на същия непонятен религиозно-държавен език. **Драстичното разминаване на официалния книжовен език с говоримата реч обрича на аутсайдерство голяма част от населението. От друга страна, световните универсални религии „натрапват” на хората чужда писана история, както и чужда битово-обрядна система, с което накърняват дълбоко техния духовен мир, рушат техни изконни ценности. Като се прибавят задължителните**

ГОВОРЕЩА АЗБУКА НА ПРАБЪЛГАРИТЕ	
1.	Ъ - тоз, онзи, е, да
2.	Зъ - огън, огнище, лек, топлина, светлина
3.	Бъ - голям, по-възрастен, зрял, по-стар, по-, повече
4.	У - ухо, звук, чувам, тясно
5.	Къ - женско, гънка, поражда, утроба, кълн, до
6.	Ръ - много, пръст на ръката, тръстика, 4 - <i>тисла</i>
7.	Чъ - нос, образ, лице, глава, режа, част, 1 - число, мирис, стърчи
8.	Йо - очи, течност, вода, 2 - число
9.	Тъ - мъж, мъжко, баща, прави, носи, допринася, отделя, обособява, обособена част-територия, посочва, вътрешен, 3 - число
10.	А - без, липсва, няма, свършва, спира
11.	БРъ - клон, листа, платно, парцал
12.	И - оставя, следа, резултат, външен, хвърля
13.	КРъ - крак, свивам, крача, ходя, карам, крив
14.	Шъ - ръка - длан, 5 - число
15.	Е - вик, крясък, <i>гърло</i>
16.	Дъ - зъб, черупка, бял, плоча, острие, дъвна
17.	Ер - листо, език
18.	Гъ - дърво, растение, расте, изправен
19.	О - месо, плът
20.	Лъ - гръд, майка, извор, род, зърно, семка, дълъг, височина, планина
21.	Мъ - собствен, има, притежава, мой, негов, прилича
22.	Нъ - уста, ям, отвор, отваря, дава, на - дава, нов
23.	Ю - покрив, покритие, крило, защита, гръб
24.	Ор - камък, скала
25.	ТРъ - търка, търкаля, стръмен, въртя
26.	ГРъ - земя
27.	Аъ - малък, ситен, дребен
28.	МРъ - мърдам, мръщя се
29.	АЙ - небе, най-, най-висш, време
30.	Я - смях, смее се

радикални данъчни и поземлени реформи, предизвикани от новите „книжовни” отношения, които често се отразяват катастрофално на цели обществени слоеве, ясно се очертава картина на широко недоволство сред населението. Това масово недоволство в условия на пълен идеологически и информационен монопол на официалната църква може да намери израз най-вече чрез поява на неортодоксални религиозни движения - ереси.

Характерно за ересите е, че те се обръщат към моралните категории на предишни некнижовни „нравствени” религии като Зороастризма и се стремят да засилят убедителността на ученията си, допълвайки ги с концепции от известни философски доктрини, с всевъзможна мистика и популистични социални възгледи, с традиционна езическа обредност и със заемки от други религии, като по този начин се противопоставят на безкритичната, безпрекословна, абсолютна вяра, налагана от ортодоксалните църкви. **Свойствената за нравствените категории биполярност доб-**

ро-зло, истина-лъжа, праведност-грех, правед-омраза и пр. е причина на ересите обикновено да се преписва някакъв извънреден дуализъм, което разбира се не винаги е вярно, подобен естествен нравствен „дуализъм” е присъщ на всяка религия. Друга особеност на еретичните учения е индивидуалистичното тълкуване на свещените писания от страна на ярко изявена ерудирана личност, мислител, духовен водач, светец, около когото се обединяват ученици и последователи. Изразител на опозиционни настроения в обществото, еретичните учения винаги се придържат към основната теогония на универсалните църкви, като отхвърлят и критикуват само отделни нейни постановки. Например някои от християнските еретици приемят Христос и Новия Завет, но отричат (по гореспомнатите причини) еврейския Стар Завет и свързана с него ритуалност, други оспорват непорочното зачатие на Христос, не признават Светата Троица, отхвърлят значимостта на дървения кръст, на който е разпънат Христос, някои предпочитат

апостол Павел пред Исус Христос и т.н. Въпреки че еретиците наричат себе си християни (съответно мюсюлмани) и претендират, че изповядат най-правата, най-истинската вяра, господстващата църква ги обявява за богохулници, вероотстъпници, т.е. за врагове на религията. Поради непрекъснатите преследвания техните учения си остават „тайни”, а малкото техни „забранени” книги биват подложно унищожение от властите.

Обикновено сектантите се делят на две категории, **съвършени (избрани) и вярващи**. Първите спазват строг аскетизъм и доброволен отказ от материални блага, докато на вярващите е позволено значително по-свободен режим на живот. Жени също могат да придобиват ранг на съвършени. Последователите на отделните еретични школи сформират демократично устроени общини, обединени в централизирана (федеративна) организация. Начело стоят религиозни старейшини, например епископи и дякони при катарите и албигойците, дедец при богомитите, баба при някои



ВЯРАТА

мюсюлмански суфистки ордени, нотари при павликяните.

Сектантите изпитват презрение към тежката ритуална система на официалните църкви, към нейната натруфеност, разточителна материална база и излишни тайнства, целящи по-скоро самовъзвеличаване, отколкото служба в помощ на миряните. Навсякъде и по всяко време те извършват своите пестеливи ритуали, молитви, проповеди, най-често под открито небе, винаги когато има нуждаещи се от утеха и духовна подкрепа. В редки случаи изграждат многостенни (пет- или седемстенни) храмове каквито са албигойската цитадела Монсеюр в Лангедок, област в Южна Франция и теке на мюсюлманския суфист Демир Баба до гр. Исперих в България. По-голяма част от живота на **„избраните”** преминава в странстване за разпространяване учението и за привличане нови последователи. Те се издържат предимно от доброволни подаяния, дарявани чистосърдечно от населението, което ги приема за светци с ореол на мъченици, **„небесни жители”** и **„добри мъже”**, както са наричали албигойците във Франция. **Ето защо ересите се радват на извънредно широка популярност сред всички обществени кръгове. Техни привърженици и симпатизанти са не само малоимотни селяни, но и представители на висшия клас и дори на аристокрацията, несъгласни с политиката на религиозна и държавната власт.**

Силна реакция сектантите проявяват спрямо неразбираемия **„мъртъв”** език на официалната църква. Катарите валденси от Лион проповядат през 13 век Светото Писание не на книжовен латински, а на говорим френски. Известният по българските земи мюсюлмански суфистки светец Отман Баба (1378-1481 г.), който идва някъде от централна Азия или от Азербайджан, издига глас в защита на народната огузка турска реч, изместена от доминиращо персийско и арабско книжовно влияние. (вж. Невена Гаврилова, **„Отман Баба - един от духовните патрони на ислямската хетеродоксия в**

българските земи”).

На определен етап неортодоксалните движения спомагат за утвърждаване на универсалната вяра, защото, въпреки своята непримирима опозиционност, те допринасят за разпространение ако не на всички, поне на някои основни догми сред населението. Същевременно църквата е принудена да възприеме в подходяща форма някои стари традиционни езически обичаи, култове, символи, което я прави по-приемлива за хората. Политическата и църковната власт се чувстват застрашени при всяко нарастване престижа на инакомислещите религиозни общности и това е сигнал за безмилостно смазване на ересите. През 872 г. византийските армии окончателно разбиват съпротивата на павликяните в тяхната родина Армения и Мала Азия. Папа Иннокентий III (1198 - 1216 г.) свиква кръстоносен поход от 300-хилядна армия срещу албигойците от Окситания в Южна Франция през 1208 г. Опасната ерес е изцяло изкоренена към края на 13 век с цената на почти един милион жертви сред населението. С особена фанатичност и кръвожадност в изстреблението се отличава специално създаденият доминикански орден на инквизицията, получил от папата пълномощия да измъчва и да изгаря на клада еретици в името на католицизма. Не по-малко жестоки към сектантските отклонения са турските султани. В своята **„война за чиста вяра” султан Селим I (1512-1520 г.) избива около 45 хиляди казълбаши-шиити в Мала Азия. **В крайна сметка огромното финансово превъзходство на световните религии решава в тяхна полза изхода от битките им с еретическите движения през Средновековието, защото парите означават повече добре въоръжени наемници от цял свят, повече назначени инквизитори, повече платена антисектантска пропаганда, която да демонизира неканоничните учения, да ги представя като крайно обществено опасни, неморални и дори извратени.****

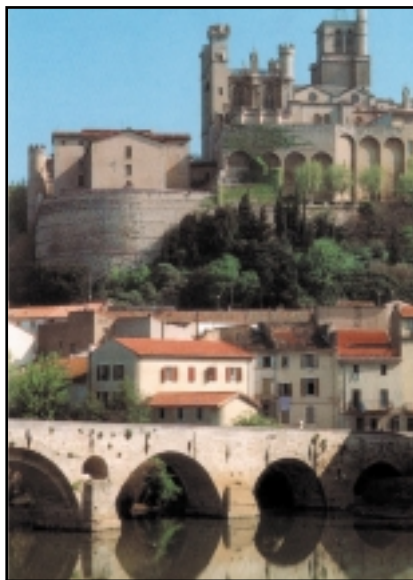
(Следва)

СИНХРОНИЧНОСТ, ПРЕРАЖДАНЕ, ИСТОРИЯ.

(За синхроничността, прераждането и творбата на Артър Гирдам „Катарите и прераждане”)

Николай КАФТАНДЖИЕВ

Читателите на вестник „Родово имение” вече познават продължителното въведение към тази книга и нейния автор: „Моят път към синхроничността” (бр. 26), „Прераждането” (бр. 27), „Богомилството и кръстоносните походи срещу него” (бр. 28). Но понеже съм сигурен, че много читатели сега за пръв път взимат в ръцете си този необичаен седмичник, то си позволявам да преповторя определението ми за синхроничност: **„На основата на прочетеното и личната ми опитност, съм стигнал до извода, че ГОРЕ нещата са уредени предварително и са синхронизирани във времето и пространството, но понеже не знаем духовните планове ги приемаме като случайности, понякога изумителни, преобръщащи живота ни в един миг”**. Нека преди да пиша за книгата, да отворя едва малка скоба и кажа, че хора, познаващи закона за синхроничността на Карл Юнг, защото става дума именно за закономерност, знаят, че много от случващото им се е било запланирано преди години. Така от няколко месеца работех върху едни важен, но непоз-



*Град Безие, Южна Франция, където абат Дьо Сито през XIII век, по време на кръстоносните походи срещу богомилството, издава заповедта за унищожение на „българската ерес”:
„Убивайте наред, Бог ще разпознае своите”*

*поради паника.” Но, ако при него кошмарът бил един и същ, то при нея имало и други кошмари и въобще случки от живота, свързани с изживяванията на една и съща жена. Тези кошмари напомняли събития от гоненията на катарите през XIII век. В един от тях тя споменава името **Фабриса**. Тръвайки от това име, познато от историята на катарите, съпоставяйки различните кошмари и случки, видени от пациентката му, представяйки ги на големите специалисти проф. **Рьоне Нели** и **Жан Дюверноа**, Гирдам постепенно изгражда своята книга, която е интересна като исторически роман със заплетена фабула и точно историческо описание, оживяло минало. На края се оказва, че в онава време*

Замък Монсеюр, Южна Франция, през март 1244 г., след обсада, замъкът попада във властта на инквизицията, които изгарят на огромен клад 217 мъже и жени „приели със сърцето и душата си духовността на катарите”



Град Алби, Франция, от чието име произхожда едно от названията на богомилството в Европа - Албигойство

нат от нашите историци труд - „Бугрите” на д-р Христо Стойчев, чието последно издание е на български и е излязло през 1927 г. За да го завърша, трябваше да знам официалното френско виждане за областта Оверн, но времето за предаването му беше изтекло. Не можех да губя още 2-3 часа, за да намеря сведението в Народната библиотека. Трябваше или да го предам без последния основен аргумент, или да го открия в библиотеката си. Спомних си, че преди много години ми бяха подарили луксозен пътеводител за една от френските провинции. Той трябваше да бъде за Оверн. Мигновено го извадих от лапичката. Да, благодаря ти, Господи. Заглавието беше **„Лицата на Оверн”**. Приятелите ми го бяха подарили през 1985 г.

Така бе станало и с Артър Гирдам, но там събитията бяха продължили десетилетия, преди да напише книгата си **„Катарите и прераждане”** и да я издаде в родната си Англия през 1970 г.

Той бил като повечето англичани свързан с традиционността. Така било и с годишните му почивки. Все ги прекарвал из Алпите, но

едно, че бали драми на родната му Англия. По всяка вероятност след войната продължил да си почива в Южна Франция и да се занимава с френското богомилство. Бил особено щастлив, когато през 1965 г. там се запознал с професор **Рьоне Нели**, едно от имената на богомилостанието. Същата година му хрумнало да започне да си води дневник. **Той не знаел тогава, че този дневник е бил нужен, за да напише книгата си „Катарите и богомили”**.

И така, защото без този

пациентката му била млада селянка от Тулузката област, а той, Гирдам, познат от историята катар - **Роже дьо Гризол**.

Ето и оценката на книгата от историческа гледна точка. Гирдам посочва: **„В края на септември и началото на октомври 1969 г. господин Дюверноа прочете ръкописа на тази книга и го обсъди с мен в три насоки. Той каза, че книгата не съдържа исторически грешки. Каза, че на едно-две места има алтернативни възможности, но това са само дребни подробности. Нап-**



Град Каркасон, Франция, град на богомилиите - „бугрите”- катарите - албигойците

ето че веднъж му шукнало да опознае през ваканцията си Южна Франция, това било през 1938 г. Влюбил се в нея, една случайно купена книга без особена стойност го запалила и по френското богомилство - катарството. Дали започнал да пише и романи с катарска тематика, защото бил писател, не знаем, но обяснителните му бележки под линия, когато се отнасяли до катарите, били по-дълги от необходимото. Научил и френски език, за да задълбочи знанията си върху катарите. Там, където те се извявали през Средновековието, вече прекарвал отпуските си. Драмите на Южна Франция по времето на Втората световна война особено го вълнували, все

дневник книгата не би видяла бял свят или поне не в тази увлекателна форма!

Година преди това като психиатър започнал да лекува една 30-годишна англичанка от кошмари. На пръв поглед банален случай. От много години, както пише самият Гирдам: **„Някакъв човек влизал в стаята и отпадно. Тя лежала на пода. Приближаването му я изпъвало с ужас. Тя сънувала този кошмар от двадесет години.”** Първото нещо, което Гирдам забелязал е, че и той от години имал сходен кошмар. Той посочва: **„Аз страдах доста от ужасен кошмар. Става дума за висок мъж, приближаващ мястото, където спя. Идва към мен зад гърба ми. Понякога се навежда над мен. Аз съм скован и лишен от дар слово**

имер аз съм описал Мир де Камплон като собственик на земя в Камплон, в района на Корбиер. Господин Дюверноа ми посочи и друго място, наричано Камплон и съществувало в Лангедок, но този проблем не е важен, защото и двете са в центъра на ереста.”

Тази изключителна книга насочва вниманието на романиста и психиатъра Артър Гирдам към въпроса за прераждането и неговото приложение в историята като надежден извор, както е археологията.

Но за неговите аргументи за съществуването на прераждането и за приноса му в тази посока читателите на „Родово имение” ще научат от следващия или последващия брой.



Суровите зеленчукови сокове

Д-р **Норман УОКЪР**
м.с. **Рая ГАРДЖЕВА**

Както вече казахме, соковете на пресните плодове и зеленчуци осигуряват необходимите елементи за всички клетки на организма по начин, чрез който те могат да бъдат най-ефективно усвоени.

Ние трябва добре да помним, че макар варените и обработени продукти на храната да поддържат нашето съществуване, те не са в състояние да регенерират атомите, осигуряващи на организма ни необходимата жизнена сила. Истината е, че постоянното употребяване на варена и обработена храна води към израждане на клетките и тъканите.

Няма в света такова лекарство, което би било в състояние да осигури кръв, която организмът да използва за възстановяване и регенерация.

Може да се яде 4-5 пъти на ден, при което организмът да гладува вследствие на отсъствие на необходими елементи в храната и нарушаване на ензимите.

Соковете действат очистващо на човешкия организм, но плодовете, от които те са извлечени, трябва да бъдат зрели. Плодовете, с малки изключения, не бива да се ядат с храната, която съдържа нишесте и захар. Достатъчното разнообразие на плодовете осигурява на организма всички необходими въглехидрати и захари.

Соковете на зеленчуците са строителите и възстановителите на организма. Те съдържат всички аминокиселини, минерални соли, ензими и витамини, необходими за човешкия организм при условие, че се употребяват в пресен вид, сурови и без примеси на консервиращи вещества и ако са извлечени правилно от зеленчуците. Най-ценните вещества се намират дълбоко в клетките и се извличат по-трудно, затова е необходимо зеленчуците да се дъвчат много добре.

В крайна сметка суровата растителна храна, явяваща се храна на човека, не може да бъде възприета тотално. Дори и да не преминете към пълно сурово-



ядство, при всички случаи пресните сурови сокове са изключително необходими като добавка към която и да е храна. Това е особено необходимо за хора, хранещи се със смесена храна, тъй като при тях има недостиг точно на тези живи елементи и витамини, които организмът може да получи само от натуралните пресни сокове.

Необходимо е да се отбележи, че храненето с изключително сурова храна, без включване на достатъчно количество и разнообразни пресни сокове в диетата, също е несъвършено. Това се обяснява с факта, че удивително голям процент от атоми, съдържащи се в хранителните вещества от суровите продукти, се използват от ханосмилателните органи при преработването на храната и усвояването ѝ като гориво и енергитичен ресурс. Процесът на ханосмилането обикновено продължава 3, 4 или 5 часа след приемането на храната. Тези атоми, даващи някакво хранене на организма, в основата си се изразходват във вид на топливо и само малък процент остава за възстановяване на клетките и тъканите.

Но тогава, когато ние пием сурови зеленчукови сокове, то ситуацията е съвсем друга. Соковете се усвояват буквално за 10-15 минути след поемането, при което те се използват напълно за възстановяване и хранене на клетките, тъканите, жлезите и орга-

ните на нашия организм.

Резултатът е очевиден, тъй като целият процес на усвояване и асимилиране става с максимална бързина и ефективност, при това с минимално натоварване на ханосмилателните органи.

ГЛАВНОТО Е ТОВА - СОКОВЕТЕ ТРЯБВА ДА СЕ ПИЯТ СЪВСЕМ ПРЕСНИ И ЕЖЕДНЕВНО!

СОКОВЕТЕ НЕ СА КОНЦЕНТРИРАНА ХРАНА

Концентрираната храна - това е храна, преминала през процеси на обезводняване.

Соковете са храна, която е доста рядка, състояща се в по-голямата си част от органична вода с висше качество, съдържаща атоми и молекули почти в микроскопически количества и именно тези, от които нашият организм най-много се нуждае.

За да получим най-пълноценни сокове, тъканта на зеленчука (плода) трябва да бъде добре стрита. Само тогава най-важните елементи се освобождават от тъканта. Но такива пълноценни сокове, явяващи се органична или жива храна, се усвояват от организма много бързо и възстановяват целия организм с поразителен резултат. Соковете не са концентрати, а най-питателната храна. Така например, ако сравним морковения сок с прясното кравето мляко, ще открием, че техният натурален химически състав и съдържанието на вода в тях е еднакво.

Не може, разбира се, да

се приравнява морковения сок с кравето мляко. Кравето мляко е продукт, който в човешкия организм образува много слюз. Съдържанието на казеина в кравето мляко е изключително високо - с 300 % повече, отколкото в човешкото майчино мляко (казеинът е допълнителен продукт, който се получава от млякото и се използва като лепило). Това е причина за образуване на слюз при децата и възрастните, пиещи мляко. Това води до простудни заболявания, хрема, тонзилит, аденоидит (увеличаване на сливиците) и бронхиални нарушения. Морковеният сок се явява едно от най-добрите средства за почистването на организма от тази слюз.

Огромно количество слюз, образувано в организма от употребяването на кравето мляко се наблюдава не само у децата, но и у възрастните. При последните наслояванията на слюз са много опасни, тъй като съпротивляемостта на възрастните, поради напредналата им възраст, е силно намалена.

Единственото приемливо за човешкото ханосмилане мляко от детство до старост е СУРОВОТО КОЗЕ МЛЯКО. То не образува слюз и може да се пие сурово без нагряване повече от 47 градуса.

За храна на детето най-хубавото мляко е майчиното (разбира се, ако майката се храни с природосъобразна храна), след него се нарежда козето мляко. Добре е към него да се добави суров морковен сок или какъвто и да е друг от пресни зеленчуци.

Различните части и органи на човешкото тяло се състоят от микроскопични клетки, съдържащи спомнатите вече елементи. В процеса на нормалната жизнедеятелност на човека тези клетки постоянно се намират в процес на изхвърляне и е необходимо да бъдат възстановявани. За тази цел е необходима храна жива, органична, съдържаща в себе си голямо количество ЖИВИ органически минерални вещества и соли, необходими за ефективното функциониране на организма.

Естествените

Милена **АТАНАСОВА**

БОРОВИНКА ЧЕРНА
(*Vaccinium myrtillus L.*)

Основни представители: Черника, брусница, боровница (blueberry, bilberry).

Използвани части от растението: Листата и плодовете. Листата се събират по време на цъфтежа и се изсушават при температура до 45°C, а плодовете, след като се изпари по-голяма част от влагата, се доизсушават при температура 60-70°C.

Основни биологично-активни съставки: Листата съдържат до 20% танини, флавоноиди, гликозиди, витамин С, провитамин А. Плодовете съдържат танини, пектини, захари, витамини от групите В, С, провитамин А, антоциани и др.

Здравни ефекти: Адстрингентно, противовъзпалително, възбуждащо апетита и хипогликемично действие. Спомага за разрушаването на камъни в бъбреците и жлъчния мехур, плодовете имат благоприятен ефект за зрението.

Приложение: Стомашно-чревни разстройства, безапетитие, метеоризъм, диария, камъни в бъбреците и жлъчката, възпалителни процеси в устната кухина, гингивити, афти, ангина, фарингити, кожни заболявания и др.

Начин на приложение: Под формата

на отвари и конфитюри от плодовете. 2 супени лъжици листа се варят 5 мин. в 500 мл. вода. Пие се по 100 мл. Преди ядене 4 пъти дневно. Четири супени лъжици плод се варят 15 мин. в 1 л. вода.

Странични ефекти: Не са установени.

БОРОВИНКА ЧЕРВЕНА
(*Vaccinium vitis-idaea L.*)

Основни представители: Брусница (cowberry, red bilberry).

Използвани части от растението: Листата, събрани преди цъфтежа и изсушени при температура до 45°C.

Основни биологично-активни съставки: До 8% арбутин, танини, флавоноиди, урзолова, хлорогенова и кафеена киселини.

Здравни ефекти: Противовъзпалително, антисептично, диуретично действие. Билката има също апетитостимулиращ, подпомагащ ханосмилането ефект.

Приложение: Инфекции на отделителната система (уретрити, цистопиелити, пиелонефрити), леки форми на хипертонична болест, атрофичен гастрит, хроничен полиартрит и др.

Начин на приложение: 2 чаени лъжички ситно нарязани листа се варят 5 мин. в 400 мл. вода. След изстигане се прецежда и се пие по 100 мл. преди ядене.

Странични ефекти: Не са установени.

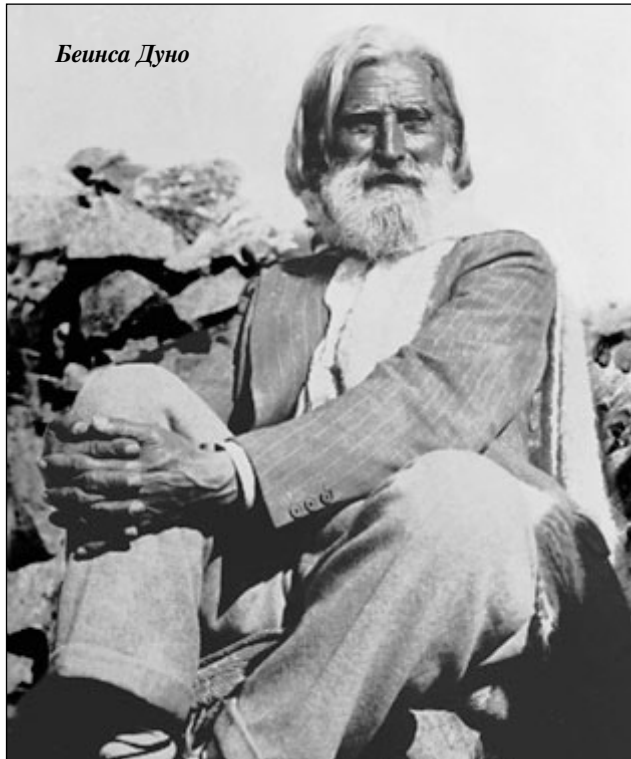
Рецепти за природно лечение на Петър Дънов

СЪРЦЕБИЕНЕ

1. Една от причините за сърцебиенето е в диафрагмата, която се е издигнала много нагоре и притиска сърцето. Тук се препоръчва дълбоко дишане, като задържате въздуха колкото можете по-дълго. Бавно вдишване, задържане, бавно издишване. Чрез дълбокото дишане белият дроб се разширява и бута диафрагмата надолу, така се освобождава сърцето. Можете да тренирате дълбоко дишане, като седите по турски на земята. При криза, достатъчно е да направите 5-6 дълбоки вдишки и сърцебиенето минава.

2. Да се пие топла вода.

3. Миене на краката с топла вода до коленете, всяка вечер преди ляга-



Бейнса Дуно

не. Миене на слабните с топла вода, през вечер.

4. Кратки слънчеви бани, като сърдечната област да се покрива.

ТЕМПЕРАТУРА

1. При температура ще пиете гореща вода, докато се изпотите няколко пъти, като след всяко изпотяване се преобличате.

2. Сварете си няколко големи 100 грамови картофи, но с корите и ги изяжте, като ги дъвчете добре.

ТЕНИЯ

При тения в стомаха, изпържете и изпечете тиквено семе и го изяжте. Така главата на тенията се отлепва от стените на червата. След това взимате очистително и я изхвърляте.

ЗНАМЕНИТИ ВЕГЕТАРИАНЦИ

Д-р **НАТАН ПРИТКИН** - доктор по медицина.

Основател на световноизвестен център по дълголетие. Програмата му е базирана на наука и изследвания и предлага цялостен метод, който комбинира специално хранене и физически упражнения. London Business Times определя методът на Приткин като "Безспорно най-ефективната в света програма за промяна, която включва диета, упражнения и промяна в начина на живот."

"Вегетарианците често се безпокоят за приемането на достатъчно протеини, но аз не познавам нито един експерт по хранене, който може да предложи диета от природни храни, спазваната на която да даде в резултат до недостиг на витамини, стига да няма недостиг в калориите. Вие се нуждаете само от 5 или 6% калории от протеини общо..., а то е практически невъзможно да се получат под 9% в обикновените диети."



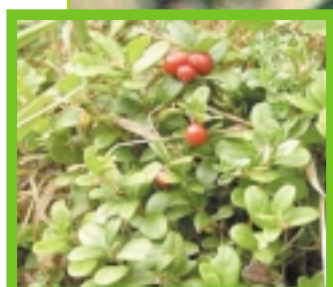
лекарства



БОРОВИНКА
ЧЕРНА



БОРОВИНКА
ЧЕРВЕНА



РЕЗЮМЕ на доклада "Ски Зона Банско – ПРЕСТЪПЛЕНИЕ БЕЗ НАКАЗАНИЕ или как се съхранява световното природно наследство в България"

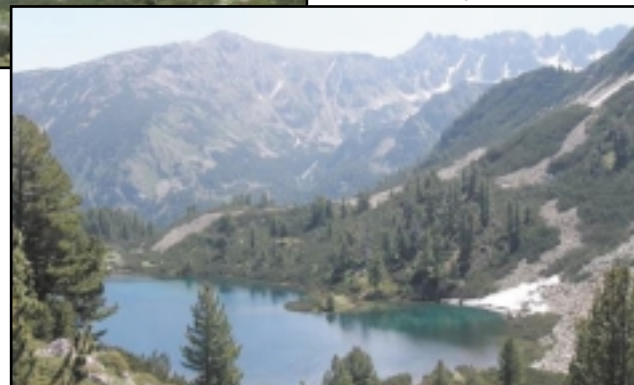
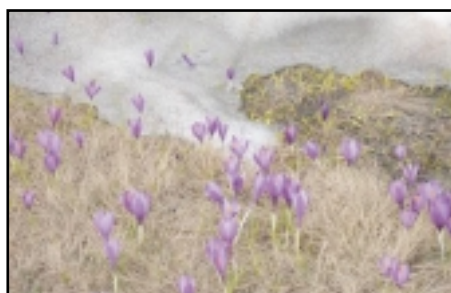
Коалиция от неправителствени природо-защитни организации "Спасете Пирин"

Национален парк Пирин е един от двата обекта на световното природно наследство в България. (Другият е резерватът "Сребърна".) Паркът е сред най-строгите защитени природни територии в света. В него са забранени: късането на цветя, излизането извън пътеките, бивакуването извън посочени места, риболова и лова.

Ски зона Банско беше изградена в Национален парк "Пирин" в противоречие с всички закони. Инвеститор на проекта е смесеното акционерно дружество "Юлен", в което 51% се притежават от "Алпенвалд Туристик" - България и едва 12% - от Община Банско. Пряко финансиране на проекта е осигурено от българската Първа Инвестиционна Банка.

ЗАКОНОНАРУШЕНИЯТА

Докладът сочи, че са нарушени 9 конвенции, 6 български закона, както и наскоро приетият План за управление на парка. Две трети от построените съоръжения не са разрешени от Министерството на околната среда и водите. Нарушени са всички издадени от Министерството на околната среда и водите решения. Поради изброените причини следва експлоатацията на незаконните (построени с и без решение по ОВОС) ски съоръжения да бъде прекратена. Концесионният договор трябва да бъде преразгледан и прекратен/развален.



ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ И РАЗВИТИЕ (ЕБВР)

Припомняме, че с участието си в Първа инвестиционна банка ЕБВР наруши собствените си разпоредби в частта "околна среда". ЕБВР бяха дълго критикувани за връзката си с проекта. ЕБВР получиха многобройни писма, доклади, карти и документи за нови

ЕРОЗИЯ НА ЛАНДШАФТА

Ландшафтът на територия с площ от над 1000 ха е видоизменен чрез изсичане на просеки за ски писти и съоръжения. Ерозията по ски пистите вследствие от изкореняването на пълновете, климатичните фактори, голямата надморска височина и машинната обработка благоприятстват ветрова и дъждовна ерозия на почвата до пълното ѝ измиване. По писта "Томба" има ули (ровини) по-дълбоки от 2 човешки боя. Заклещените предвиждат спешна рекултивация на всички писти и неизползването им за ски спорт.

ДИВА ПРИРОДА И ГОРИ

На голо са изсечени над 2500 дка вековни защитени гори. По този начин се фрагментират хабитати, унищожават защитени видове и обезпокояват защитените диви животни. Мечките вече са прогонени от долината на река Бъндерица. Според акад. Александ

дър Александров, директор на Института по гората към Българска академия на науките, строежът на ски съоръженията значително застрашава опазването на дивата природа в Национален парк Пирин. Територията на парка трябва да бъде увеличена за компенсация.

ПЕЧАЛБИТЕ ЗА МЕСТНИТЕ ХОРА

Проведеното чрез анкетирание на местните жители на Банско социално-икономическото изследване показва красноречиво, че очакванията на 67% от местните хора не са удовлетворени. 48% от местните считат, че качеството им на живот е същото, а за 18,5% е дори много по-лошо. Сред проблемите, които се посочват са: разбити пътища, кална вода, шум, прах, поскъпване на живота, проституция и повишена престъпност.

ЧЕРНА ТОЧКА ЗА ЕВРОПЕЙСКАТА БАНКА ЗА

те писти в Банско. На две последователни годишни срещи към ЕБРД беше отправен апел да не влага обществени пари в проекти, имащи изключително негативни социални и екологични последици. ЕБВР разполагаха с подробна информация за закононарушенията, както и за отрицателната оценка на ЮНЕСКО и неправителствените природозащитни организации по случая.

По време на мисията си в Пирин през юли миналата година, представителите на ЕБВР не бяха очаровани от мащаба на новопостроените ски писти и съоръжения, ерозията, сечта и опустошения пейзаж в парка. По-късно Джон Чомен Ду от Банката заяви, че Банката ще вземе всички мерки да предотврати участието си в подобни проекти за в бъдеще. Считаме, че изтеглянето на ЕБРД от ПИБ е закономерен резултат от беззаконието и екологичната катастрофа, свързани с проект "Ски зона с център гр. Банско".

Снимки Стоян ПЕТКОВ

От стр. 1

а плтно до града, където имаше сигурна работна ръка, вода, енергия, данъчни отстъпки и пазар за продукцията. Работниците станаха много, търговията се разрасна и град Прогрес процъфтя.

Градът е там, където е действието. Градът е там, където намираш най-добрите магазини, театри, библиотеки, ресторанти и културни центрове. Тези прекрасни предимства откупват до голяма степен наказанията на града: престъпления, мръсотия, бюрократични неразбории и задръстване на движението. Въпреки всичко, човешко благосъстояние в града се достига по-лесно и е по-обещаващо.

„Всички градове са луди, но лудостта им е галантна. Всички градове са хубави, но хубостта им е жестока.“

Кристофър Морли

Град Прогрес продължаваше да се разраства, въпреки че мрачните пророци предупреждаваха: ТВЪРДЕ

ЕКОЛОГИЧНАТА ПРОГРАМА на Питър или едно предложение за оцеляване

МНОГО И ТВЪРДЕ БЪРЗО! Предприемачи закупили нови обширни пространства и създадоха там нови поселения: „Езерният квартал“, „Царско село“. Тези псевдопоселения едва ли бяха нещо повече от благоустроени жилищни квартали и те още повече изолираха потенциално влиятелните граждани от трудностите на града и от реално участие в решаването им.

Бедните бяха оставени в непълноценни жилища, тъй като цената на новите в централната част на града се удвояваше. Гешефти и подкупи опетниха градския герб, а пък - известно е - апетитът расте с яденето. Алчни предприемачи булдозираха нови територии, без да ги е грижа за обезобразяването на околността, за опазването на природата, за ерозията или за градските ресурси.

Политическото ръководство на града отразяваше и съдействаше за тези промени. Кметът Ар Хийв, потомък на един от първите градски родове и меценат на изкуствата, не получи достатъчно гласове и на негово място беше избран Лидер Похвалов, верен приятел и поддръжник на Едрия Бизнес. След него беше избран Алъш И. Верши, който разбогат много през трите си мандата. Всяка година на рождения му ден биваше уреждан церемониален банкет със 100-доларов куверт, посещаван от всички едри търговци. Приходите постъпваха в попечителски тръст със съответната данъчна отстъпка, администриран от братовчед му Родни Върск. След оттеглянето му от политическия живот градският вестник съобщи, че е полу-

чил акции от петролната компания „Мазобрегов Ойл Ко“ по времето, когато тази компания получи права да сондира в залива на град Прогрес. Разбой Н. Ник, президент на „Разбой Нешънъл Банк“, беше издействал доживотно безплатно членство в „Прогрес спешъл клуб“, една изключителна организация, която изключваше почти всички неудобни. Градското управление запрелича на кораб, който потъва с пробиви откъм върха.

„Ако днес не си объркан, ти просто не мислиш ясно.“

Г-жа Айрини Питър

Когато мошеничеството на политико-индустриалния комплекс им стана известно, съвременните обитатели на град Прогрес разбраха, че са назначили лисици да се грижат за курника им и че са им продавали само кудкудякане без яйца. И накрая

очите им се отвориха, та съзряха, че живеят сред разпадаща се природна среда, обсипвана с всекидневни дози от отровни пушеци, канални отпадъци, дим, шум, мръсотия и грозота, процъфтяващи посред градостроителен и морален отпадък. Икономика става нестабилна и цените хвърчаха нагоре. Като млад, нископлатен учител аз например се озовах в скъпа квартира, без дори да се местя. Когато мислех, че съм спестил достатъчно пари, за да си купя жилище, открих, че те вече не ми стигат.

„Монетите са кръгли. Те се изтъркуват.“

Шалом Алейхем

* Роден съм и израснах във Ванкувър, Британска Колумбия - Канада. Много от наблюденията, които доведоха до откриването на

„Принципът на Питър“, бяха направени по време на работата ми в училищната система в моя град и в предградията му. Описаните в трилогията събития се развиват във Въображаемия град Прогрес, чието име означава „напредък“. Живях в няколко американски града, където продължих да изследвам некомпетентността. Ако ме запитате защо упорствам в издирването на некомпетентността, мога само да спомена инстинктивния отговор на сър Джордж Малори: „Защото съществува.“ Сега живея в Лос Анжелис, Калифорния, така че градът Прогрес вече включва много повече, отколкото родното ми място (бел. авт.).

Авторът почина през 1990 г. (бел. прев.).

** Авторът си служи с измислени прякорни имена, за да не бъде подложен на съдебно преследване, както той самият твърди. Подигравателният им нюанс е предаден приблизително на български (бел. прев.).



ПЛАНЪТ, ПО КОЙТО СЕ УПРАВЛЯВА ЧОВЕЧЕСТВОТО ПОВЕЧЕ ОТ 6000 ГОДИНИ...

ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗАНА ОТ Анастасия ЖРЕЦЪТ, КОЙТО И ДНЕС УПРАВЛЯВА СВЕТА

Виждаш възрастен човек. Не се учудвай, че е простоватата външността му. От повечето хора той не се различава по дрехите и по маниерите си. Както виждаш и в дома си от най-обикновени вещи е заобиколен. И къщата му не е голяма. Цялата му прислуга - само двама души. Има си семейство - жена и двама сина. Дори и то не знае кой е той в действителност. И все пак в него има една външна отлика от всички хора. При внимателно наблюдение може да се забележи, че той прекарва всеки ден в усамотение. На лицето му е изписана дълбочината на неговия размисъл. Когато се храни, разговаря с жена си, макар че разговорите им са редки. Очите му като че ли леко са покрити с безжизнена, мъглява ципа. Дори когато гледа телевизия, притворил леко очите си, не се учудва никога, не се засмива. Всъщност той почти не гледа телевизия. Само външно създава впечатление, че прави това, а в същото време мисли интензивно за своето и разсъждава. **Той строи грандиозни планове и управлява с действията си света.** Той е от династията на жреците. Получил е окултните си знания по наследство и сега също може да ги предаде на единия от синовете си. В рамките на една година ще успее да му разкаже устно всичко. Подготвя го тайно дори от самия него; жрецът отдавна е започнал да развива определени способности у сина си.

Всичките пари в света принадлежат на този върховен жрец. Всички пари в света работят за него - дори и тези, които сега са в твоя джоб. Не се учудвай. Ще ти покажа как става това, с помощта на какво и защо върховният жрец предпочитат да не живеят в замък и да не бъде в обкръжението на многочислена охрана, защото предпочитат обикновения, баналния разкош.

Върховният жрец няма охрана, защото много добре знае, че колкото по-видима е висшата власт, толкова по-голяма охрана е необходима. Никой земен уп-

равник не би могъл да защити себе си с никаква охрана от хора, дори да е стохилядна. Имало е случаи, когато самата охрана на управника го е предавала или убивала. Освен това охраната изисква много грижи. В определени моменти управникът дори е длъжен да се подчинява на условията на охраната, и да й съобщава за своите намерения, например за предстоящите пътувания или придвижвания.

Човекът с охрана се намира винаги под наблюдение и затова за него е по-сложно да размисля.

По-просто и надеждно е да скриеш същността си. По този начин се изключват коварни замисли или интриги спрямо теб от страна на противниците, съперниците за властта или пък фанатичите.

Сега си мислиш: Как може да се управлява огромен брой хора, при това без да има помощници, управляващи, наместници, без да се пишат закони и без да се наказват виновните за неизпълнение?

Всичко е много просто. Вече отдавна повечето хора са потопени в окултното. Върховният жрец знае методите и начините на окултизма добре. Има си помощници, ръководители и съставители на закони, палачи и затвори. Има армии и пълководци, но нито един от тези, които изпълняват волята му, дори не подозира кой ги командва невидимо и как дава нарежданията си.

А всъщност системата на управление е проста, невидима и безконтактна.

Във всяка страна, в градовете и в селата има хора, които започват изведнъж да чуват гласове, които звучат неизвестно откъде. Гласът с неизвестен произход може да заповяда на човека да извърши определено действие и той да му се подчини.

Случва се гласът да се чува наяве или пък човекът не е наясно какво става със самия него - възниква някакво необикновено желание и той по заповед изпълнява нещо определено.

Подобни явления са известни на съвременната наука. И лекарите психиатри, и представителите на другите науки отдавна напразно се опитват да разберат природата им и да ги проучат.

Това явление и подобните на него съвременната наука приема за психическо заболяване. Лекарите се стараят непременно да вкарат в болницата хората, които им казват, че чуват гласове, идващи неизвестно откъде, които им заповядват. В каква болница ги настаняват? Болницата, която наричат психодиспансер. В много страни тя прилича на затвор. Такива болници в днешната Америка, в Европа и в Русия има много. В тях лекуват хората с разни таблетки и инжекции, за да ги успокоят психически. И от тези лекарства човекът дълго спи, става отпуснат и много от усещанията му се притъпяват. Някои хора преста-

ват да чуват гласа, други се преструват пред лекарите, за да излязат от болницата - затвор.

Но не всички хора, които чуват гласове, се обръщат към лекарите. Представя си, че човекът, който се подчинява на гласа, управлява ракета с атомен заряд или ръководи армия, или трябва да съхранява съд със смъртоносни бактерии, а гласът му даде специфична заповед...

Науката не успя да определи природата на необикновеното явление. Днес то явно съществува, но се страхуват да го афишират, но напразно. Отдавна вече трябваше за нещо много просто ний да се замислим: щом има приемник, който приема сигнал, някъде трябва да има и предавател.

На върховния жрец и на неговите помощници е известен начинът за предаване на гласови заповеди. Те знаят какъв тип човек могат да формират множеството от религии. **Всъщност именно жреците са родоначалниците на религиите и на окултизма. Те са им необходими, за да могат да командват хората. Вярванията в нереалния свят фанатик прилича на биоробот и е предразположен да чува гласовите команди и безропотно да изпълнява всяка заповед.**

Върховният жрец и неговите помощници знаят как да насъскват, да накарват хората от различните вероизповедания да воюват помежду си.

Причините за войните са различни, но във всяка война основното оръжие винаги са били различията във вероизповеданията.

Техническите средства, всичко онова, което разнася и предава информацията по изкуствен път, а също и чрез хората, е подвластно на жреците. И затова не им е нужно да ръководят всяко предаване по телевизията и да водят ръката на онзи, който пише на хартия. **Достатъчно е да се създадат общите условия, при които всички средства за информация ще се строят да работят за пари.**

Например рекламата на различни стоки по телевизията става все по-изтънчена, агресивна и досадна. Всеки психолог ще ти каже, че тя не е нищо друго освен агресивно внушение, насочено към хората и често не за тяхно благо, а във вреда. В същото време убеждават хората, без дори малко да почервенеят от срам, че е невъзможно да се мине без реклама, защото, вижда те ли, тя дава пари на телевизията. При това всяка реклама се плаща от човека, който гледа телевизия, който си купува стоките по внушението на рекламата. В цената на стоката се крият и парите за нейната реклама. Какво може да бъде по-тъжно от тази ситуация?

И така парите служат като огромен, мощен лост за осъществяване на влиянието на жреца.

Аз ти казах, че дори парите, които са в твоя джоб, служат на върховния жрец. Ето как става това.

В обърканата банкова система има една проста закономерност. Парите, взети от банката, увеличават капитала ѝ. Нап-

пример държавата Русия взема кредит от Международната банка. И по-късно трябва да го върне с лихва, т.е. в по-голям размер. А откъде ще се вземе разликата? От данъците, които плащат ти, или от неработещото старче, което си купува четвъртинка хляб, защото в цената ѝ също е заложен процент от данъка. И този процент или част от него ще бъде даден на Международната банка. **Така процъфтява капиталът, но чий е той? На върховния жрец. Без да се докосва до капитала, той е в състояние да насочва потоците от пари за войни, за окултни дела или за производството на смъртоносни лекарства.**

Целта му е проста. В него преобладава гордостта и се стреми да създава собствен свят, различен от този, който е създаден от Бога. Не само да го създава, но и да го държи в подчинение. И жреците успяват частично да постигнат желаното. А за това им помага човешката суета, тщеславие и неразбория. И те самите създават сред хората суета.

Обърни внимание, че бързайки насам-натам около грижите си, хората не забелязват, че им се дава все по-малко информация. Налага се все по-строга забрана върху една тема, по един въпрос: **Верен ли е пътят, по който върви цялото човечество?**

Ако все пак се абстрахират от суетата, много хора биха могли да преценят: щом болестите сред хората се увеличават с всяка година, щом войните не спират, а катастрофите с всеки изминал ден нарастват, пътят, по който ние вървим, е съмнителен. Но суетата! Тя не позволява да размислим. А жрецът всяка минута мисли, планове крои и с ръцете на огромно множество от хора ги осъществява.

„Родовата книга“
Владимир МЕГРЕ

"АКО ИСКАШ ДА СВЕТИШ, ТРЯБВА ДА ГОРИШ"



Павел ДОЙЧЕВ

От малък имах безкрайни разговори с моята майка. Тя имаше търпението да слуша и да разсъждава заедно с малкото момче по въп-

роси, които, както казваше, не са за възрастта му. Спомням си, че веднъж, когато говорехме за живота и смъртта, тя ми каза на шега, че когато си "отиде" ще иска на рождения си ден да поставям пред нейния портрет чинийка с палачинка и бял карамфил. Така тя ще знае, че я обичам и че не съм я забравил. Аз се разплаках и казах, че никога няма да разреша да умре.

Баща ми беше изключителен човек. Идеолог,

авантюрист, активен участник от голям и отговорен мащаб в гражданската война в Испания, във Френската съпротива по време на Втората световна война, герой на България. Естествено, боготворен от мен. Той също беше постоянна жертва на моите въпроси. Неговите обяснения бяха по-реалистични. Той беше атеист, но уважаваше вярата на всички, които вярваха в своя бог. Въпреки всичко, той беше убеден, че причината хората да

обожествяват едно или друго явление е, че в момента нямат научно обяснение за него.

Веднъж, когато бях на около десет години, ходих на цирк. Там ме впечатли представянето на един индийски йога. Още помня името му - Джое Клемендоре. Това не беше представление, това беше урок по нещо, което изглеждаше невъзможно не само за мен, но и за хилядите зрители. В абсолютно тъмната зала се чуваше странна музика, изпъл-

нявана на цигулка. Центърът на манежа просветна. Видях млад мъж. Съвършеното му тяло блестеше под прожекторите. Мъжът започна да показва различни изумителни упражнения. Дикторът с дълбок, гърлен глас ги обясняваше. Най-силно ме поразиха, че младият мъж се оказа на... шейсет и пет години. Другото, което се запечата в главата ми беше, както дикторът каза, че човек имал таяло, разум и дух. Никога не бях мислил за тези

неща. Знаех, че хората имат тяло и мозък-разум, но това, че имат дух много ме учуди. Каза още, че чрез упражнението на йога, човек може да развива тези три неща и така да постигне съвършенство. Какво друго съм разбрал не си спомням, но в резултат на това представление аз станах самоук йога. Образът на този физически съвършен човек, се весели в мен и аз реших да стана като него.



МОМИЧЕТО НА ЗЕЛЕНИЯ ВОДОЛЕЙ

Мария СТАЕВА

Впросите, които се пораждаха от отговори

Главният жрец седеше на дървена скамейка пред къщата в родовото си имение и мислеше. Главата му беше наведена и той изпускаше красивата картина на залеза. Пред него поляната беше пълна с диви цветя и по нея важно се разхождаха две двойки патета. Оградена от пояс ниски цветя и храсти, някои от които сега цъфтяха, тя представляваше истинско произведение на изкуството. Във въздуха се носеха на талози различни аромати - на липа, на смола, на мащерка.

Сянката на дървесния пояс от запад се удължи и достигна езерото, разположено югоизточно от къщата. Един слънчев лъч се промъкна между клоните на дръвчетата и докосна челото на седящия мъж. Тогава той вдигна глава и я забеляза...

За пръв път след хиляди години видя отново красотата. Тя беше навсякъде около него. Неговите ръце я бяха създали.

Вече изминаха шест лета, откакто засади първите дървета, и горичката зад къщата се съгъсти. Всяко растение в имението беше разположено на строго определено място според плана, който главният жрец прави в продължение на цяла година. Подредбата им имаше някакъв смисъл, ясен само на него. А ефектът, който се получи от практическата му реализация, беше изненадващ дори и за създателя си.

Мисълта на главния жрец - една от най-бързите в света, се ускори още повече. Но не беше само това. Пред него сякаш се разкриха нови хоризонти - той видя неща, които беше забравил, че съществуват. Чувстваше се като малко дете, което тепърва открива света. И все пак не съвсем като него. Имаше една доста съществена разлика - главният жрец не изпитваше радост от тези открития. Напротив, те му носеха нови въпроси, над които да мисли. А той си имаше предостатъчно такива и над тях се съсредоточаваха почти денонощно.

От времето, когато се откажа от "великия план", повечето му размисли



бяха посветени на изнамиране на пътища, чрез които да изключи Матрицата. Тя беше измислена с цел да превърща хората още от малки в роботи, а сега главният жрец не знаеше как да бъде спряна. Човечеството само работеше за нея.

Много усилия и много време трябваша на жреците да внедрят Матрицата по цялата земя. Когато вече изпълняваше подадената програма, те разбраха, че притежава и качество, което не бяха предвидили да има. Матрицата сама се препрограмираше, тя беше мислеща и жива, пожела за себе си същата власт - върху хората, - към която нейните създатели се стремяха. Но вече беше късно - жреците и да искаха, не можеха да я изключат. А те точно това се опитваха да направят в тези времена. Можеше по един-единствен начин да се спре - ако голям брой хора се събудят и сами започнат от нея да излизат. И най-важното, ако родителите не й даваха децата си доброволно. Но това пък беше най-трудното, защото за едно такова лесно и най-обикновено действие се изискваше човекът да е видял и разбрал в какво състояние връща Матрицата децата му - сдвкани, смачкани, безволеви - тръгващи натам, накъдето ги подкара пастирът (шестимата жреци, господстващи над човечеството), - без навик и способност да мислят - принизявани до реалността просто да съществуват, без да знаят защо.

Главният жрец помне-

ше какво бе запазило толкоз дълго българския народ извън обсега на страшното чудовище. И сега смътеше да го използва. Той създаде нов план.

Освен това той търсеше само за себе си отговора на един въпрос. Не знаеше защо се получи така. А много искаше да разбере. Хиляди години си беше мислил, че е най-силният човек на света, а ето, вече със сигурност знаеше, че е бил най-слабият. Само той и още пет души не бяха съумели да уравни енергиите в себе си. Тяхното единство от противоположности не се бе оказало стабилно - едната половина беше взела връх. Тя, включваща енергиите на разрушението, съмнението, злобата, завистта, нацело с най-хитрата и коварна - енергията на гордостта и чувството на превъзходство над останалите хора, - владееше душите на тези шест човека, диктуваше мислите и постъпките им, определяше пътя на човешката история, пълна в този етап с болка и страдание. Жреците бяха слуги - а не господари, слаби - а не силни, глупави - а не мъдри. Милиарди човешки трагедии, безгранична жестокост към хората и животните, викове на страдание и негодувание, които огласяха Вселената - всичко това бе тяхно дело, ръководено от някои от енергиите, чийто частици бяха в човека.

Защо?! Защо?! Защо?! Въпросът идваше от малката синя планета, намираща се в периферията на Млечния път. Милиар-

ди населяващи я съществата питаха звездите "Защо?!". Те търсеха Създателя си навсякъде, само не в душите си. И не можеха да разберат защо съществуването им е пълно с болка.

Главният жрец също искаше да знае защо този, който бе го създал, намерил бе за смислено от всяка същност - енергия, съществуваща самостоятелно в безкрая, частичка да поиска и в него да я вложи. Могъл е да избегне някои от тях. Защо било е нужно да възникне този риск - от всичките една да победи - и тя, водена от своята същност, унищожение на всичко земно - сътворено, да поиска.

За да разбере отговора на този въпрос му трябваша цели два месеца. Различните частички от енергиите космически били са нужни, за да бъде Човекът на всички повелител, за да може всичко, водено от тях, да разбере, да разгадава и да ги познава. Тогава не би могло друго същество да има, измислено и сътворено от някоя от тях, по-силно да бъде то от нас.

Добре - мечтал, мислил, вложил. А имало ли вероятност изначално хората да знаят, че не трябва по шестимата жреци да се подлъгват, че животът от другата страна е ад, и не е добре да го изпитват?

Съществуват приказки народни, които за момък млад разказват. Попаднал той в дворец с помещения безброй и имал достъп до всичките богатства в него. Една-едничка стая заключена била и на-

шият герой много време издържал, добре си той живял и в нея не поглеждал. Но в един прекрасен ден за заключената забранена стая откраднал той ключа от своя домакин.

Та и човечеството тъй - може би билион години, векове живяло е добре, дорде му хрумне да погледне от другата страна. Да се подведе по своето любопитство рано или късно - неизбежно е това - жрецът знаеше сега.

Отговорите пораждаха нови въпроси. Тези шест души, които оръдие сляпо се оказаха на тъмните енергии, кои ги бе орисал тъй? Нима с дефект се бяха те родили? За да не умеят да направят онова, което всички други са успели, явно причината се коренеше в устройството на тяхната душа.

За жреца таз задача се оказа непосилна. Дълго той мисли, но истината не съзря. Орисията му не беше лека. За толкоз хиляди години всяка човешка душа преживяла бе нещастия безброй, но имаше и мигове, в които бе се смяла, бе летяла вдъхновено, бе съзерцавала красотата и усещала хармонията на света. А той от всичко бе лишен. Усмивка нямаше, за смях да не говорим, от мига, когато плана бе роден.

А Ралица растеше - красива, умна и добра, като всичките деца, в които вярват техните родители.

Слави и Жени разговаряха с нея. Те никога не й наредиха да направи това или онова. Много време отделяха, за да обясняват защо има нужда да бъде свършено нещо.

Тази вечер тригодишната Ралица получи първата си важна задача. Баща й се обърна към нея:

- Раличка, имам нужда от помощ. Само ти можеш да свършиш тази работа.

Детето прояви жив интерес. Доверието я поласка, тя се почувства много важна и най-сериозно попита какво да направи. Слави се ококори. Макар да бе замислил точно това, реакцията й го изненада - толкова сериозна и отговорна изглеждаше.

- Трябва утре сутринта, когато аз съм отишъл на работа, да излезете с майка ти и да избереш подарък за баба ти. Но само ти да кажеш какъв да бъде той, защото ще е

лично от теб за рождения й ден.

Ралица не беше убедена, че може да се справи - та това беше сериозна работа за възрастни. Но родителите й я насърчиха. Говореха й сякаш тази работа е най-нормално да бъде извършена от малко дете като нея. "Щом те мислят, че мога, значи е така." - замисли се пък тя.

Когато окончателно реши момичето на баща си да помогне в трудната задача, Слави обяви:

- Добре, щом се съгласи да го направиш, трябва ти да знаеш, че на тебе ще разчитам и цял ден спокоен аз ще бъда, тъй като съм сигурен, че подарък ще е налице вечерта, като се върна.

Следващата вечер беше най-щастливата в досегашния живот на Ралица. Слави толкоз хареса куклата, която тя бе избрала от щанда за играчки като подарък на баба си, че отиде в банята, насмя се там добре и когато се върна, прегърна дъщеря си и я попита сериозно дали желае отсега нататък тя да избира всички подаръци, които се налага да купуват в семейството. Каза й, че много се гордее с нея, защото е умна и добра, защото може всичко да прави успешно и се съгласява да помогне на хората в беда.

Жени нарочно не даваше съвети в магазина, макар че куклата, която пръстчето посочи, като видя, за секунда-две й прилоша, а следващи пъти, когато детето купуваше подаръци, тя го питаше за каква цел ще бъде избираният предмет. Лека-полека дъщеря й се научи как полезна вещ да случи, така, че да се зарадва човекът, който я получава.

По този начин момичето на Зеления Водолей позна удоволствието да даде радост на други хора, да помогне, когато човек в нужда се намира, и научи не от приказки, а чрез личния си опит, че това е най-хубавото чувство, което може в живота да изпита.

Нейните родители й дадоха увереност, че е достатъчно интелигентна и способна да бъде от полза някому. Израсна тя със самочувствие и сигурност в своите възможности и по-късно нямаше върхове, към които да се стреми и да не ги покори - пред нея нямаше затворени врати.

ДАРБА

Свещта се топи, изгаря, ала пламъкът ще отлети, едничката Истина е тая, тя всекиго ще навести.

Истината прилича на стая, която всеки ще отключи. Истината съществува, зная. Истината всички ни ще поучи.

Без грим и маски, без всякакви краски е дарба да кажеш нещата, за нея благодаря на Бащата.

26.07.2001 г.



ЛЮБОВ

Любов лъчиста, Любов свята, за хората тъй непозната. Любов нежна, Любов благодатна, Любов някому нелицеприятна.

Любов разпъната на кръст, простряна, Любов безкористна, Любов пропиляна. Любов жадувана, ала неразбрана, Любов вечна, Любов безконечна.

16.03.1999 г.

Станислав БЕЛЧЕВ, Варна

Виктор ЛАВРУС

Принципи на формообразуването в природата

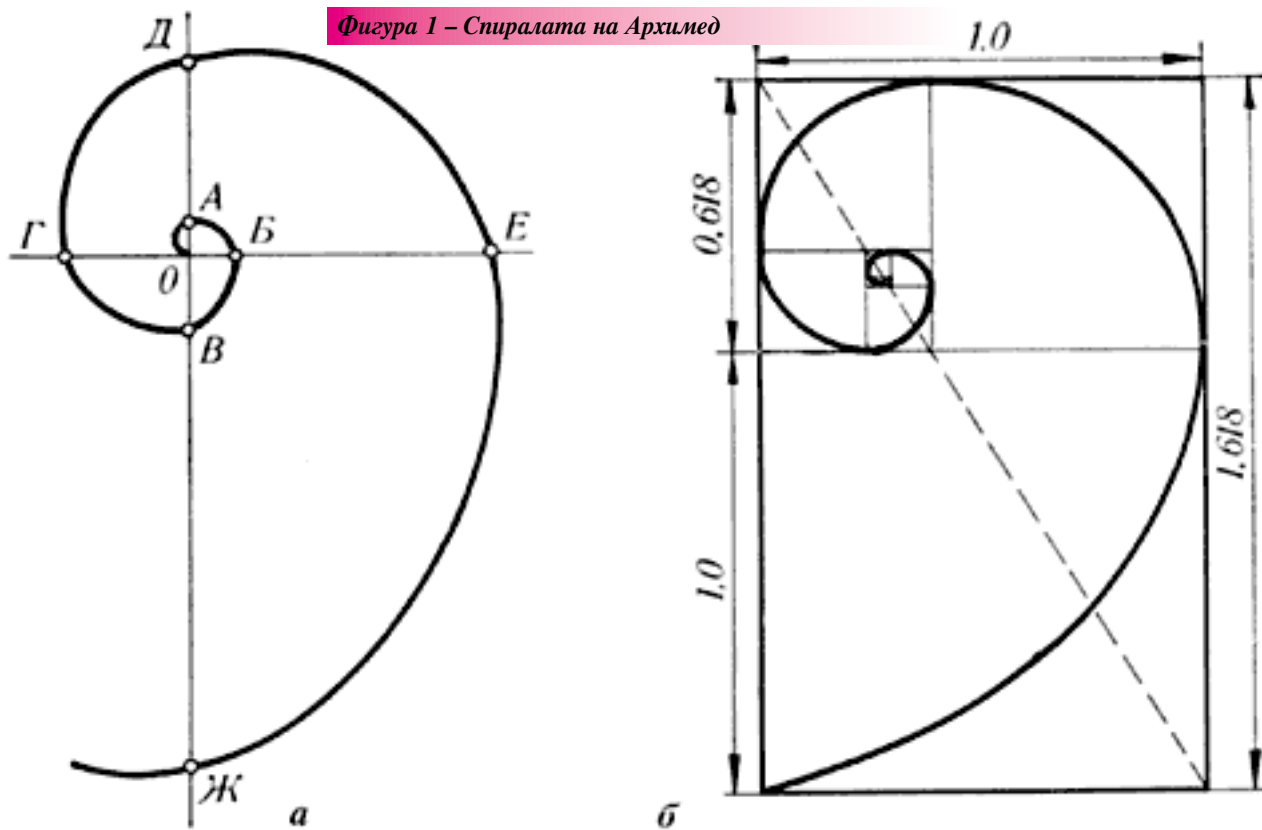
Всичко, което е придобивало някаква форма, се е образувало, раснало, стремило се е за заеме място в пространството и да съхрани себе си. Този стремеж предимно се осъществява в два варианта – растеж нагоре, или разстилане по повърхността на земята, както и растеж по спирала. Раковината е такъв пример. Ако я разгънем, то ще се получи дължина, неотстъпваща по нищо на дължината на змия. Неголяма десетсантиметрова раковина има спирала с дължина 35 см.

Спиралите са много разпространени в природата. Представата за златното сечение ще бъде непълна, ако не разкажем за спиралата. Формата на спирално завитата раковина привлякла вниманието на Архимед, той я изучил и въвел уравнението на спиралата. Тя, начертана според това уравнение, носи неговото име (фиг. 1). Увеличението на нейните стъпки е винаги равномерно. Днес спиралата на Архимед има широко приложение в техниката.

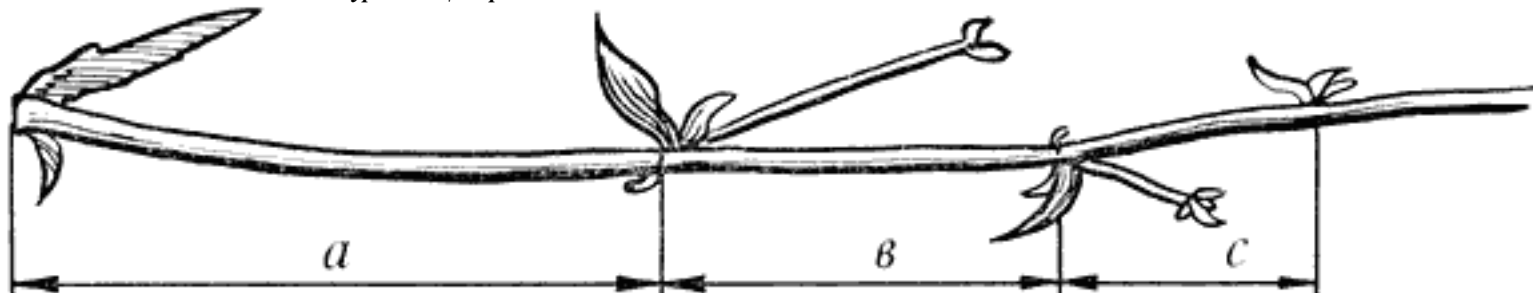
Още Гьоте е подчертавал тенденцията на природата към спираловидност. Винтообразното и спираловидното разположение на листата върху

ЗЛАТНО СЕЧЕНИЕ

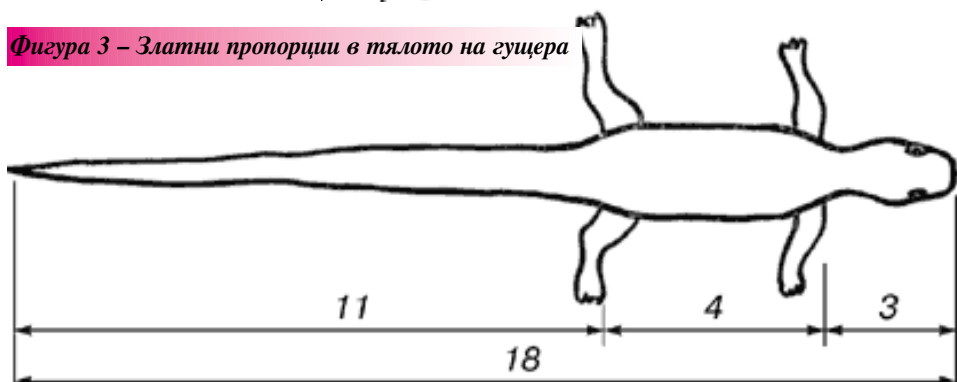
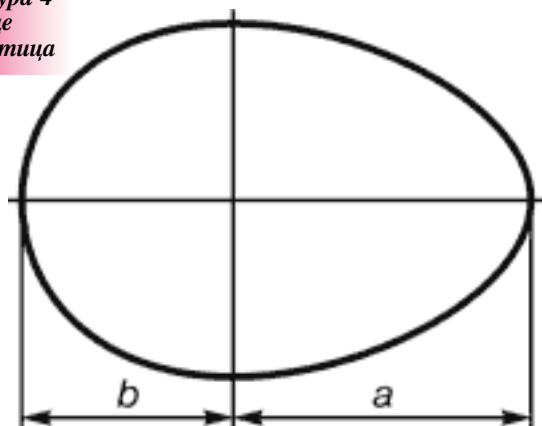
Фигура 1 – Спиралата на Архимед



Фигура 2 – Цикория



Фигура 3 – Златни пропорции в тялото на гущера

Фигура 4
Яйце на птица

клоните на дърветата са били забелязани отдавна. Спирала са виждали и в разположението на семената на слънчогледа, в боровите шишарки, в ананасите, кактусите и т.н. Съвместната работа на ботаниците и математиците хвърлила светлина върху тези удивителни явления на природата. Станало ясно, че в разположението на листата върху клончето (филотаксис), на семената на слънчогледа, на боровите шишарки, се съдържа реда на Фибоначи и като че ли се проявява законът за златното сечение. Паякът плете своята паяжина спираловидно. Ураганът се за-

вихря спираловидно. Молекулата на ДНК се извива в двойна спирала. Гьоте нарекол спиралата "кривата на живота". Сред тревите, които

растат около пътищата, има едно невзрачно растение - цикорията. Нека я разгледаме внимателно (фиг. 2). От основното стъбло се образувал из-

растък, върху който е разположен първият лист. Той расте силно в пространството, ражда свой лист, но вече по-къс от първия, който също израства в пространството, но вече с по-малка сила и от своя страна пуска лист с още по-малък размер и отново израства. Ако филизът на първия приемем, че е 100 единици, то вторият е равен на 62 единици, третият на 38, четвъртият на 24 и т.н. Дължината на венчелистчетата също е подчинена на златната пропорция. При израстването, завоювайки пространство, растението съхранявало определени пропорции. Импулсите на неговия ръст постепенно се намалявали в пропорции на златното сечение.

При гущера от пръв поглед откриваме познатите ни пропорции – дължината на опашката се отнася така към дължината на останалото тяло, както 62 към 38 (фиг.3).

И в растителния, и в животинския свят настойчиво си пробива път формообразуващата тенденция на природата – симетрия по отношение на ръста и движението. Тук злат-

ното сечение се проявява в пропорциите на частите перпендикулярно към посоката на ръста. Природата е осъществила деление на симетричните части и златните пропорции. В отделните части се проявява строежа на цялото (фиг.4).

Великият Гьоте, поет, естествоизпитател и художник (той рисувал акварели), мечтаел за създаване на единно учение за формата, образуването и преобразуването на органичните тела. Така той въвел в науката термина морфология.

Пиер Кюри в началото на нашия век оформил редица дълбоки идеи за симетрията. Той утвърждавал, че не трябва да се разглежда симетрията на някакво тяло, без да се отчита симетрията на окръжаващата среда. Закономерността на "златната" симетрия се проявява в енергетичните преходи на елементарните частици, в строежа на някои химични съединения, в планетарните и космически системи, в генните структури на живите организми. Тези закономерности са залегнали и в строежа на отделните органи на

човека и тялото му като цяло, а след това се проявяват и в биоритмите и функционирането на главния мозък и зрителното възприятие.

Златното сечение и симетрията

Златното сечение не трябва да се разглежда отделно, без връзка със симетрията. Великият руски кристалограф Г. В. Вулф (1863-1925) смятал златното сечение за една от проявите на симетрия. Златното деление не е проява на асиметрия като нещо противоположно на симетрията. Според съвременните представи златното деление е асиметрична симетрия. В науката за симетрията са навлезли такива понятия като статична и динамична симетрия. Статичната симетрия характеризира покой, равновесието, а динамичната – движение, ръста. Така в природата статичната симетрия е представена в построяването на кристалите, а в изкуството характеризира покой, равновесието и неподвижността. Динамичната симетрия изразява активност, тя се характеризира с движение, развитие, ритъм, тя е сви-

детелство за живот. На статичната симетрия са присъщи равни отрязъци, равни величини, докато за динамичната симетрия е характерно увеличаването или намаляването на отрязъците и то се изразява с величините на златното сечение във възходящ или низходящ ред.

Сайт на Българска Родна Партия
www.bg-rodna.org



Проектант на главата и герба
художник
Христо Танев

Главен редактор
Атанас Панчев

Зам.-главни редактори
Мария Стаева
Кръстанка Панчева

Редакционен колектив:

Рени Радева
Николай Кафтанджиев
Стефан Калайджиев
Константин Стамболиев
Красимир Нотев
Сергей Инджов

Адрес на редакцията:

1172 София
кв. "Дианабад"
ул. "Никола Габровски" №1
Хотел "Диана 1"
ет. 6, ап. 62
тел.: 02/962-16-85
962-16-86
факс: 962-16-87
e-mail: rodimienie@yahoo.com
www.rodovo-imenie.org

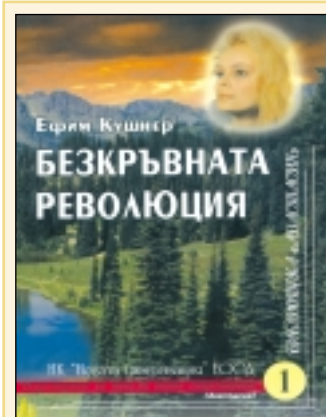
Издава Издателска Къща
"Новата Цивилизация" ЕООД
- София
НВБ банка "Биохим" - АД,
централно управление -
София
IBAN: BG63BACX96601031647309
BIC KOD: BACXBG63

Отдел разпространение:
0888/693359

Предпечатна подготовка и
печат: "Сладко и солено 21"

ISSN-1312-7063

ТЪРСЕТЕ на книжния пазар втората книга на издателска къща "Новата цивилизация" от поредицата на "Библиотека Анастасия" - "ПУТИН, МЕГРЕ И БЪДЕЩЕТО НА СВЕТА" от големия приятел на Владимир Мегре академик Виктор Медиков.
Телефони за заявки:
02/962 16 87,
088/869 33 59
rodimenie@yahoo.com



ТЪРСЕТЕ на книжния пазар първата книга на издателска къща "Новата цивилизация" от поредицата "Библиотека Анастасия" - "БЕЗКРЪВНАТА РЕВОЛЮЦИЯ" от големия приятел на Владимир Мегре писателя Ефим Кушнер.
Телефони за заявки:
02/ 962 16 87,
088/869 33 59
e-mail: rodimenie@yahoo.com